

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan bekræfte, at når det blev til den bestemmelse i lovens § 18, stk. 1, at man altså kunne gennemføre afhøringerne for åbne døre, var det med baggrund i intentioner om, at det kunne man altså gøre, når det drejede sig om generelle spørgsmål, som det kunne være af offentlig interesse at få klarlagt, også inden der kommer en stor betænkning fra kommissionen. Men selve kompetencen til at træffe afgørelse om det her ligger helt klart hos kommissionen og ikke hos den til enhver tid siddende justitsminister.

Sådan er det, og jeg kan bekræfte, at det var de politiske intentioner, at den mulighed skulle være der, og at den skulle kunne bruges af kommissionen, og det er jeg enig med spørgeren i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 34:**Forespørgsel til fødevareministeren:**

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at sikre den nødvendige udvikling og fornyelse i dansk fiskeri i årene 2001-2010?«

Af Ole Vagn Christensen (S), Jens Kirk (V), Lene Espersen (KF), Kristen Touborg (SF), Christian H. Hansen (DF), Annie Lunde Hansen (CD), Vi-beke Peschardt (RV), Keld Albrechtsen (EL), Ole M. Nielsen (KRF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI).

(Forespørgslen anmeldt 23/1 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 31/1 2001).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til i morgen, torsdag den 1. marts 2001.

Begrundelse**Ole Vagn Christensen (S):**

Når samtlige partier i Folketinget har stillet denne forespørgsel, er det for at få lejlighed til at diskutere dansk fiskeris situation lige nu, men sandelig også for at diskutere, hvordan vi får skabt en holdbar fremtid for dansk fiskeri.

Alle spørgserne er berørte af den aktuelle situation i dansk fiskeri, og vi nærer et dybfølt øn-

ske om at finde løsninger med fremtid i. Derfor glæder vi os til at høre, hvad fødevareministeren har at fortælle os, og til en god efterfølgende debat.

Besvarelse**Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):**

Fiskeriet står i dag i en problematisk situation. Indtjeningen i år 2001 er under pres, især i torskefiskerierne, flåden er delvis forældet og samtidig stærkt belånt, og vi har overkapacitet i en række fiskerier.

Det er regeringens opfattelse, at det meget hurtigt er nødvendigt at sætte ind over for de store strukturelle problemer, der er i fiskeriet, for at sikre det på lang sigt.

Den aktuelle situation medfører vanskeligheder for den enkelte fisker i dag, og den forværrer de langsigtede perspektiver.

Dertil kommer, at vi ikke udnytter vores fiskerflåde på en økonomisk rationel måde. Der er flere tegn på, at kapaciteten i flåden er for stor, og de mekanismer, vi anvender for at fordele kvoterne mellem de enkelte fartøjer, virker ikke i alle situationer godt nok.

Der er behov for en stabilisering af bestandene, og der er behov for at forbedre selektionen i fiskeriet og ikke mindst udsmidet af fisk.

Efter regeringens opfattelse er det afgørende, at fiskerierhvervet får mulighed for at se fremad. Vi kan ikke på kort sigt skaffe flere fisk, og selv om man kan kritisere EU-kvotepolitikken, ja, så ændrer det ikke ved, at der jo er blevet færre torsk.

Vi har imidlertid stor frihed til at indrette vores flåde og vores fiskeriregulering, som vi selv ønsker.

Regeringen ønsker at regulere fiskeriet på en måde, der giver fiskerne bedre mulighed for at disponere langsigtet og for at opnå en rimelig indtjening. Fiskeriets natur er, at indtjening og fangstmuligheder svinger stærkt fra år til år, og de danske reguleringer bør sikre, at der i de gode år bliver mulighed for at investere i flådens fornyelse.

Regeringen har taget hul på en ændring af forvaltningspolitikken, og vi har inviteret erhvervet til en dialog på andre områder.

Regeringen gennemfører den 1. marts i år en kapacitetsbekendtgørelse, der betyder, at det bliver lettere at skaffe kapacitet til nybygning af fiskefartøjer til de fiskerier, hvor indtjeningen er

tilfredsstillende. Den strukturpolitiske konsekvens er selvfølgelig, at der købes kapacitet op fra de fiskerier, hvor indtjeningen er utilstrækkelig.

Det er regeringens opfattelse, at denne strukturelle fleksibilitet er nødvendig i flåden. Jeg skal dog nævne, at muligheden for handel med kapacitet sker inden for nogle fartøjskategorier, således kan f.eks. fartøjer under 12 m ikke opkøbes og genanvendes til større fartøjer.

Forudsætningen for, at kapacitetsreglerne kan bidrage til en fornyelse af flåden, er først og fremmest, at indtjeningen er tilstrækkelig stor.

Regeringen finder, at fiskerireguleringerne skal afspejle de forskellige forhold i de enkelte fiskerier. Kystfiskeriet, det demersale fiskeri efter bundfisk og det pelagiske fiskeri efter stimefisk har hvert deres særlige forhold, som jeg ikke tror at et enkelt reguleringssystem kan tilfredsstille fuldt ud.

Det er regeringens opfattelse, at en ændring af fiskerireguleringen i en mere markedsorienteret retning er nødvendig for især de dele af flåden, hvor finansieringen af nye fartøjer er meget byrdefuld. Det gælder især det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, hvor et nyt fartøj i dag koster omkring 100 mio. kr.

Regeringen arbejder derfor for, at der i disse fiskerier kan etableres en regulering, der skaber bedre planlægningsgrundlag og økonomisk mulighed for fornyelsen af denne del af fiskerflåden. Vi afsøger i øjeblikket mulighederne for at formulere en dansk model for omsættelige fiskekvoter især for dette fiskeri.

En række lande med Island og New Zealand som de bedst kendte eksempler har gennemført forskellige varianter af omsættelige kvoter, men ingen af dem passer til, hvad vi har brug for i Danmark. Også i EU er der gennemført omsættelighed i dele af fiskeriet. Det gælder i Holland og Storbritannien.

Det demersale fiskeri efter bl.a. torskefisk og fladfisk har som et væsentligt problem, at fiskeriet ikke er tilstrækkelig selektivt. Regeringen vil udvikle reguleringerne af de demersale fiskerier ved i højere grad at inddrage forhold vedrørende økonomi, ressourceudnyttelse og moderne fiskeriteknologi for dermed at fremme indtjeningen, øge selektiviteten og mindske udsmid i fiskeriet.

Det er imidlertid allerede nu nødvendigt at se på konkrete muligheder for at reducere discard. Jeg har med interesse studeret de norske regler, og selv om situationen i vore farvande er for-

skellig, mener jeg, at vi bør gribe ind over for det unødvendige udsmid af de lovligt fangede fisk, hvis man ikke synes, at priserne er gode nok – det, vi kalder upgrading. Jeg vil snarest drøfte mulighederne herfor med erhvervet.

Det giver sig selv, at et egentligt forbud er vanskeligt at kontrollere, og en opbakning fra erhvervet er derfor meget værdifuld. I lyset af den alvorlige situation håber jeg på en konstruktiv diskussion om dette.

Discardproblemet vedrører mange andre forhold, herunder spørgsmålet om selektiviteten i fiskeriet. Regeringen vil gå aktivt ind i EU-arbejdet for at etablere en langsigtet genopbygningsplan for torsken i Nordsøen. Det er regeringens klare mål, at planen på den ene side skal sikre en dokumenteret reduktion i fiskeriindsatsen og på den anden side skal medvirke til at reducere udsmidet af fisk.

Kystfartøjerne fra de små havne er særlig følsomme over for vejrliget, og de har ringe mobilitet. Regeringen ønsker at bevare et lokalt og alsidigt kystfiskeri baseret på, at fiskeriet kan finde sted inden for årlige kvoterammer, der fastlægges under hensyn til fiskeriets afhængighed af vejrlig og lokale fiskerimuligheder. Regeringen er opmærksom på, at lokal erhvervs politik og adgangen til markedet for ferske fisk også har særlig betydning for dette fiskeri.

EU-støtteordningerne for fiskeriet skal bruges mere aktivt for at fremme fornyelsen og reducere fangstkapaciteten. Regeringen foreslår i sammenhæng med de øvrige tilpasninger, at der gennemføres en nybygningsstøtte for fiskerfartøjer, hvor støtten gives til den fisker, der tager mere kapacitet ud af flåden, end han sætter ind.

Regeringen er meget opmærksom på de aktuelle problemer. Jeg har nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af fiskerierhvervet til vurdering af konsekvenserne af kvotereduktionerne i 2001.

Det er regeringens opfattelse, at der ikke generelt bør gives økonomisk kompensation ved udsving i en erhvervssektors indtægtsgrundlag. Det bør imidlertid altid overvejes, hvilke initiativer der kan hjælpe med til at fremme strukturtilpasning og omstilling i erhvervene.

Som tidligere nævnt er torskebestanden i en kritisk situation og har behov for en særlig beskyttelse, ikke kun ved kvoteregulering, men også gennem tekniske regler, der kan mindske fiskeritrykket. Vores rådgivningsgrundlag er ikke godt nok på det område. Det må kunne gøres bedre. Regeringen vil prioritere indsatsen her.

Regeringen vil også nedsætte et udvalg for at afdække aktuel viden om menneskelige og naturgivne påvirkninger af fiskebestandene og disses betydning for bestandenes fremtidige udvikling, og her tænker jeg bl.a. på forureningen med miljøfremmede stoffer og på konsekvenserne af olieudvindingen.

Regeringen vil støtte EU's arbejde for en genopretningsplan for torsk, som er biologisk effektiv, og vi vil i samarbejde med erhvervet arbejde for den mindst mulige negative effekt for danske fiskere.

Jeg ser frem til dagens debat, og jeg vil lytte meget til de forslag og ideer, der i dag kommer frem, og som kan danne grundlag for regeringens arbejde for at sikre fiskeriet en god fremtid.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

På et fiskerimøde i Ulfborg for ikke så længe siden sagde en fisker til mig, at han var stolt over, at ministeren havde givet sig tid til at besvare et personligt brev fra ham, selv om hun har meget travlt med kogalskab og fiskeriets alvorlige situation. Han var særlig glad for ministerens engagement i hans erhverv, og han mente, det var på størrelse med de tidligere fiskeriministres, dvs. Laurits Tørnæs og Kent Kirk, der selv var fiskere. De burde, mente han, have endt erhvervet bedre, end man kan forlange af den nuværende minister, og have handlet derefter.

Det har været vanskeligt i de sidste 14 år at få afgørende ændringer i EU's fiskeripolitik, og det kan jeg med fiskeren fra Ulfborg godt undre mig en del over.

Men ministerens besvarelse i dag har heldigvis vist, at hun har modet, hun har evnen til at lytte til fiskerne, men samtidig til at holde et fast blik på, at der nu skal findes holdbare løsninger for erhvervet som helhed. Det er mit håb, at dagens debat bliver det første målrettede skridt i den retning.

Den overordnede fiskeripolitik fra EU udløber ultimo 2002. Det havde måske været rart at have den næste grønbog om fiskeri, som udkommer den 12. marts, før dagens debat, men på den anden side står vi jo her før udgivelsen og kan lidt friere diskutere vores egen situation, og vi kommer til på den måde at yde vores bidrag til arbejdet med fiskeripolitikken i EU.

Det er mit ønske, at vores standpunkter udvikles i samarbejde med alle berørte parter. Jeg

gentager: Mit ønske er, at vores standpunkter i den kommende EU-politik udvikles i samarbejde med alle berørte parter.

Herhjemme er det i sidste ende vores opgave at udmønte forvaltningen af EU's fiskeripolitik ved at bestemme, hvordan vi udnytter de kvoter, vi får tildelt. Min tvivl om, at en fremtidig udmøntning skal bygge på bæredygtighed, skånsomhed, maksimal beskæftigelse både om bord og i land, optimal hensyntagen til de fiskerifæhængige kommuner, kvalitet frem for kvantitet, bedre udnyttelse af uddannelse, generelt bedre arbejdsforhold, så sundhed og sikkerhed er optimal.

Flåden må der ske en kraftig modernisering og fornyelse af, og der må ske en opkvalificering af erhvervets udøvere. Bedre behandling af fangsten om bord er da noget af det, der kan være til at skabe en bedre økonomi, og det kan i hvert fald være med til, at man kan få en minimering af udsmidet.

En opsplitning af flåden vil i mine øjne være gavnlige i lyset af behovet for en større og større specialiseringsgrad. Det er også det, man kalder et flådestruktureret reguleringssystem, og det vil dreje sig om følgende grupper: De pelagiske sild og makrel, industrifartøjerne, den demersale flåde, som består af blandingsfiskerier og af fiskerier, som foregår på dybt vand.

Altså med andre ord er det, vi så har tilbage, kystflåden, og så har vi specialfiskerierne, det behøver vi ikke komme ind på her, men kystflåden er et væsentligt element.

Inden for hver gruppe bør der etableres langsigtede og beskæftigelsesmæssige og fornuftige og økonomiske og bæredygtige og skånsomme forvaltningsregler, som naturligvis skal formuleres i et tæt samarbejde med erhvervets udøvere og arbejdsmarkedets parter. Det vil f.eks. indebære grænseopdeling af vore farvande samt særlige spilleregler, som skal indeholde bestemmelser om, hvilke størrelser fartøjer der må fiske i hvilke farvande, og om, hvilke slags redskaber der må anvendes om bord, og regler om de tekniske bevaringsforanstaltninger, maskestørrelser, vinduer i trawl samt antal og størrelse af redskaber.

Vi bør altså kaste et kritisk blik på visse fiskerier som f.eks. bundtrawlere og bundsløbende redskaber.

Miljøet er også et område, der skal tages fat på, og som ministeren her har nævnt, vil hun nedsætte et udvalg. Det tyder på, at vi kan komme i den rigtige retning, at vi kan få de rigtige

oplysninger om den Nordsø, som fiskeriet er så afhængigt af. Der skal også ske en indsamling af data, så vi kan forbedre det videnskabelige grundlag.

Der skal i det hele taget ske en stor omstilling i fiskerierhvervet. Det er helt nødvendigt, og jeg håber, at vi kan få afsluttet det, der er i gang, med det arbejde, som foregår mellem ministeriet og fiskeriets organisationer, hvor alle interessenter er med, og at man kan tage udgangspunkt i et flådestruktureret reguleringssystem, for jeg tror, at det vil passe det danske fiskeri.

Når udvalget er færdigt, står vi over for nogle konkrete beslutninger, som skal træffes til gavn for erhvervets fremtid.

Som afslutning vil jeg gerne på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Kristeligt Folkeparti og Thorkild B. Fransgaard (UP) fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget tager fødevareministerens redegørelse til efterretning, opfordrer Folketinget regeringen til

- at fremme en dansk fiskeriforvaltning, hvor modernisering og fornyelse af fiskerflåden skal sikre en tilpasning af fangstkapaciteten og dermed sikre et langsigtet stabilt fiskeri med moderne standarder for søsikkerhed, arbejdsforhold og en fortsat højnelse af kvaliteten af den fangede fisk, og hvor midlerne i de flerårige udviklingsprogrammer for fiskeri og akvakultur (FIUF midlerne) udnyttes bedst muligt for at nå dette mål,
- at gennemføre en hurtig og bæredygtig tilpasning af fiskeriforvaltningen i det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, der muliggør en langsigtet økonomisk og fiskerimæssig planlægning, der kan medvirke til en øget anvendelse af konsumarterne til kvalitetsfødevarer for forbrugerne,
- at udvikle forvaltningen af de demersale fiskerier ved at inddrage økonomisk planlægning, bæredygtig ressourceudnyttelse og en målretning af fiskeriteknologien til gavn for et selektivt fiskeri med bedre økonomisk udnyttelse af fiskeriet og begrænsning af udsmidtet af fisk samt tilvejebringe øget dokumentation for bundslæbende redskabers påvirkning af havbunden,

- at udvikle et lokalt og alsidigt kystfiskeri inden for årlige kvoterammer, der fastlægges så fleksibelt som muligt under hensyn til fiskeriets afhængighed af vejrlig og lokale fiskerimuligheder og til en udvikling af de små fiskerisamfunds adgang til markederne for fisk,
- at afdække aktuel viden om menneskelige og naturgivne påvirkninger af fiskebestandene og disses betydning. indsamle flere data for herigennem at forbedre og fremme det videnskabelige grundlag for bestandenes fremtidige udvikling,
- at give Folketinget en redegørelse i midten af maj for resultatet af regeringens drøftelser med fiskerisektoren om en revision af den danske fiskeriforvaltning og at fremlægge løsningsforslag for en ny fiskeriforvaltning, som kan træde i kraft ved årsskiftet 2001/2002.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 61).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse – det er langt, sådan cirka dobbelt så langt, som vi plejer at mene at de må være, men det må Folketinget jo så leve med: (Se foran). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jeg har nu fem på talerlisten til korte bemærkninger. Først fru Lene Espersen og derefter hr. Svend Heiselberg.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først et lidt drillende spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører: Vil hr. Ole Vagn Christensen oplyse Folketinget om, hvornår Laurits Tørnæs var fiskeriminister. Det er en ret ny information i hvert fald for mig.

Så vil jeg gerne spørge til det mere fremadrettede. For øjeblikket oplever en stor andel af de danske fiskere en ganske hård og uretfærdig situation i forbindelse med den kasse, der er etableret i Nordsøen, hvor der er totalt stop for fiskeri. Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, hvad Socialdemokratiet har tænkt sig at gøre i den fremadrettede EU-politik, nu hvor EU-politikken skal revideres næste år, for at sikre, at vi ikke igen kommer i den her situation, at det er sidste gang, vi oplever, at fiskeriet får taget levebrødet direkte ud af munden på grund af dårlig planlægning og en EU-politik, der ganske enkelt ikke hænger sammen.

Det vil jeg meget gerne have et bud på. Jeg forstår godt, at Socialdemokratiet også vil høre, hvad andre har at bidrage med til diskussionen, men jeg vil gerne høre, hvilket bud Socialdemokratiet har på at løse denne problemstilling.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg kan forstå, at fødevareministeren har mødt en fisker i Ulfborg, som skulle have givet udtryk for en positiv indstilling over for fiskeriministerens ... nej, det må vi jo ikke kalde fiskeriministerens ... fødevareministerens politik. Det må være en fisker, som har været indisponeret, der har udtalt sig sådan.

Jeg tror, at de danske fiskere stiller spørgsmålet: Hvilke fremtidsmuligheder kan vi nu vente efter ministerens redegørelse her i dag? Og jeg tror, at svaret er givet: Ministeren har ingenting at stille i udsigt, og de mange fiskere, som har set hen til den debat her i dag, må være skuffede, fordi ministeren ikke så meget som kunne løfte sløret ud over at komme med nogle indvendinger, som dansk fiskeri vil få vanskeligt ved at kunne leve med.

Jeg vil gerne sige, at når forslaget til vedtagelse kommer til afstemning, vil jeg stemme imod det, for der er overhovedet ingen fremtid for dansk fiskeri, hverken i det, som er indeholdt i forslaget til vedtagelse, eller i det, som ministeren har givet udtryk for her i dag. Ministeren har ganske enkelt ingen fiskeripolitik og har ikke gjort sig anstrengelser for at komme med en.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Hr. Ole Vagn Christensen gik 14 år tilbage og nævnte i hvert fald én, der har været fiskeriminister i løbet af de 14 år, men i de sidste 7 år har der jo været to socialdemokratiske. Hr. Ole Vagn Christensen glemte at fortælle, hvad de så har lavet i de 7 år, siden vi står i den situation, vi står i i dag.

Vi har fået et torskestop; det er jo ikke korrekt. Nej, vi har fået et fiskeristop i den kasse, der er lavet derude, et totalt fiskeristop. Hvis man havde været lidt på mærkerne i de forhandlinger, der foregik med hensyn til den kasse, havde man sørget for at få rødspættefiskeriet frigivet. Der er jo ikke store bifangster af torsk i rødspættefiskeriet. Så havde man virkelig gjort noget for

at hjælpe fiskerne. Hvorfor har man ikke gjort det?

Vil hr. Ole Vagn Christensen garantere for, at det kommer meget hurtigt? For det må jo være så let, når man er så dygtig til at forhandle dernede i EU. Det var de borgerlige ikke, men nu har vi nogle, der er dygtige til at forhandle, så det må jo kunne ordnes i løbet af 1 uge eller 14 dage. Det ville være en god hjælp til fiskerne.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Man skal jo være forsigtig med citater, kan jeg forstå på det, der blev spurgt direkte efter. Jeg vil gerne sige, at jeg citerede noget, som jeg havde modtaget, og som fortæller lidt om, at det, der foregår i øjeblikket, er, at der er en minister, der lytter, og der er også en minister, der handler i den her alvorlige situation, som erhvervet befinder sig i.

Så må jeg sige til hr. Svend Heiselberg og ligeledes til fru Lene Espersen, at jeg faktisk mener, at der ligger meget i det fælles forslag til vedtagelse, vi har her, om det, der skal ske i den fremtid, vi står over for, når vi skal til at diskutere, hvad der skal ske efter torskestoppet.

For det er jo rigtigt, som hr. Henning Grove siger, at det har medført stop for en lang, lang række af fiskearterne, bl.a. også rødspætteerne. Det er jo noget med – som også ministeren var inde på det – at vi må se på redskabsteknologien, og vi må prøve at se på hele bevaringssituationen for fiskene, således at de både kan yngle og blive fanget i den størrelse, hvor det er med til at give en fremtid for fiskerne.

For hvis vi bare lader stå til, hvis vi bare lader det hele fange op, er der jo i løbet af nogle år ikke noget tilbage. Derfor har vi alle sammen et fælles ansvar, og jeg mener faktisk, at vi har forstået, at vi har dette fælles ansvar. Vi har også fået formuleret i forslaget til vedtagelse, at der er en række ting, der skal ske omkring det demersale fiskeri, og det mener jeg virkelig er noget af det, der skal tages fat på, også når man skal til at drøfte situationen med EU.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jens Kirk og derefter hr. Kristen Touborg.

Jeg vil lige sige, at når jeg før tog hr. Henning Grove ind, var det, fordi han den næste halvanden time er afskåret fra at sige noget, for så skal han have den her plads.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Først til hr. Ole Vagn Christensen om det med, at vi kunne diskutere frit, når vi ikke har fået alle rapporter frem. Det er jo en lidt ny tolkning, for normalt plejer vi jo at skulle lytte til alle rapporter og den biologiske rådgivning, og det er den, vi ligesom baserer vores viden på og tager vores beslutninger efter.

Når vi så diskuterer i dag, er det jo en kendsgerning, at vi kun har 20 pct. af torskekvoten i Danmark og ca. 4 pct. af tungerne. Det vil sige, at vi er meget, meget afhængige af, hvad man bestemmer i EU. Jeg indrømmer, at vi er med i forespørgslen, men vi burde nok, som jeg har sagt det før, have udsat den noget, sådan at alle rapporterne i hvert fald kunne have været fremme ved ministerens bord, når ministeren skal til at gennemgå den lange seddel, som nu skal opfylde forløbet de næste par måneder.

Det får mig til at sige: Er vi ikke sådan lidt på forkant her? Men vi må håbe, vi når det, Ole Vagn. Jeg vil gerne spørge: Vil du være med til ligesom at sørge for ...

Anden næstformand (Henning Grove):
Ikke direkte tiltale.

Jens Kirk (V):

... hr. Ole Vagn Christensen, undskyld. Vil den socialdemokratiske ordfører være med til at sørge for, at også de, der nu måtte fiske i torskekassen, får satellitterne på samme vilkår, som de skulle have satellitterne før, altså gratis?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg finder, at hr. Ole Vagn Christensen kom med mange gode elementer, men skal vi tage det sådan på jysk: møj overordnet, vil jeg gerne sige til hr. Ole Vagn Christensen. Der var jo ikke sådan de helt klare udmeldinger, ikke ret mange af dem i hvert fald.

Det var der derimod i noget af det, ministeren sagde. Jeg vil gerne sige vedrørende det, som ministeren sagde om det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, altså vedrørende de omsættelige kvoter, at jeg så stærkt, som det er mig muligt, vil advare imod, at man går ind og beskæftiger sig med det, også selv om det foreløbig står som et forsøg. Jeg har lidt et indtryk af, at det er et storskalaforsøg, man snakker om.

Det vil jeg advare imod, fordi det er en regulær kapitalisering af fiskeriet, af det store fiskeri,

og det indebærer simpelt hen, at vi får dansk fiskeri på nogle ganske få hænder i den sidste ende.

Så mit spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen er: Er det Socialdemokratiets politik, at man vil den vej? Og kan man påvise noget land, hvor det er gået godt, at man har lavet det forsøg?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Hr. Ole Vagn Christensen startede med at fortælle om en fisker i Ulfborg, der var glad for et brev. Jeg tror, der ville have været mange fiskere i Ulfborg, der havde været glade, hvis ministeren var mødt op den dag.

Vedrørende det forslag, som er lagt frem til vedtagelse, vil jeg gerne sige, at da vi havde mødet i Ulfborg, hvor vi bl.a. også drøftede, at vi skulle have den her forespørgselsdebat i dag, blev der jo sådan set sagt, at der ville være nogle konkrete ting i det, vi vedtager i dag.

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen: Hvad ligger der konkret i det her forslag til vedtagelse, som vi vedtager i dag, hvor man kan sige, at nu har vi altså vedtaget noget, som virkelig tager hul på problemerne?

Så vil jeg gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen, om hr. Ole Vagn Christensen ikke føler det lidt mærkeligt, at han får så mange kritiske spørgsmål til det, han selv har sagt, og egentlig også til det forslag, der skal vedtages om lidt, fra dem, som er med i forslaget?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Der blev rejst et spørgsmål fra hr. Jens Kirk om det med at kunne diskutere frit, om det var en rimelig måde at få lov til at diskutere frit, og om det er en rimelig måde, at fiskeriet kan komme med deres indspark, inden der træffes nogle endelige løsninger.

Jeg har lidt svært ved ligesom at sige, at det er en dårlig måde at gribe en fremtid an på. Det, jeg synes vi gør her med forslaget til vedtagelse, er, at et stort set enigt Folketing lægger op til, at der er forskellige segmenter i fiskeriet, og vi ønsker sådan set at se på disse segmenter med forskellige øjne, fordi det er forskellige tiltag, der skal til på disse områder.

Det synes jeg da ikke er noget negativt, jeg synes da heller ikke, det er bagstræberisk, og jeg synes da heller ikke, det er noget, som gør, at der ikke er fremtid i det, for fremtiden bygger jo

netop på, at man kan kigge på det, der er, og så komme videre.

Men hvis man skal se på det hele fuldstændig overordnet og i en stor rodekasse, ja, så er det svært at finde de fornødne løsninger. Det er det, vi har valgt at gøre. Det er jeg glad for at også Venstre er med til at give signaler om her, for det betyder jo, at de debatter og dialoger og de ting, der skal foregå, er af en sådan karakter, at de kommer til den dagsorden, som vi nu i Folketinget ligesom har været med til at sætte sammen med ministeren, for det er jo også ministerens udspil til erhvervet at prøve på at finde frem til, hvordan vi kan lave løsninger på det her område.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil meget gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, om, hvad Socialdemokratiet vil gøre, for at vi kan få en bedre fiskerikontrol også inden for EU-området, så vi ikke ser, at en nation fisker med for små masker, som måske nok er lige på kanten af lovligheden, men til gengæld har en discard på 160.000 t fisk om året.

Det er ikke det, som vi bryder os om at se, og jeg tror heller ikke, det er det, forbrugerne bryder sig om at se, og jeg vil gerne have et svar på, hvad hr. Ole Vagn Christensen vil gøre ved det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Der er to ting i forslaget til vedtagelse, hvor jeg vil bede den socialdemokratiske ordfører om at bekræfte, at det forholder sig sådan, som jeg opfatter det. Det er i forbindelse med det sidste afsnit, hvor der står, at resultatet af redegørelsen skal foreligge i midten af maj. Jeg vil gerne have bekræftet, at det foreligger så tidligt, at den kan behandles i Folketinget i indeværende samling. Det var det ene.

Det andet, jeg skal bede om at få et udsagn om, er i forbindelse med tredje pind, hvor der står »tilvejebringe øget dokumentation for bundslæbende redskabers påvirkning af havbunden«. Kan hr. Ole Vagn Christensen bekræfte, at denne dokumentation vil foreligge sammen med redegørelsen?

Da jeg har tid endnu, vil jeg godt spare en runde mere her og bare sige, at hvis ikke jeg var meget uopmærksom, så glemte hr. Ole Vagn Christensen at svare mig på mine spørgsmål, som gik på de omsættelige kvoter, om det er So-

cialdemokratiets politik, og i hvilke lande det har været til gavn og lykke at indføre disse kvoter.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg synes ikke rigtig, hr. Ole Vagn Christensen besvarede det spørgsmål, som jeg stillede tidligere, og som hr. Henning Grove efterfølgende fulgte op på, omkring torskekassen.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at den vedtagelse, som netop er fremlagt, og som Det Konservative Folkeparti har været medforfatter til, indeholder mange gode skridt i den rigtige retning, men nogle af tingene, der skal diskuteres i det fremadrettede, er jo bl.a., hvordan vi får EU-systemet indrettet på en anden måde, så fiskeripolitikken bliver mere sammenhængende og mere virkelighedsnær.

Der vil jeg godt konkret stille hr. Ole Vagn Christensen det spørgsmål, om det også er Socialdemokratiets politik at arbejde hen imod en fiskeripolitik, hvor vi ikke har de her nattesæder i Bruxelles en gang årligt, hvor man sidder og i en politisk studehandel skal finde frem til kvoter på forskellige arter og blive enige om det, og hvor det nogle gange ender godt og andre gange mindre godt, og erstatte det med nogle langsigtede, mangeårige planer for bestandsudviklingen, hvor fiskerne har en fuldstændig sikkerhed for, at det aldrig kan svinge mere end f.eks. plus/minus 10 pct.

Hvis man kan lave en sådan planlægning, som jo også på længere sigt er i bestandenes interesse og i alles interesse, tror jeg faktisk, vi giver fiskerierhvervet nogle ganske gode vilkår. Jeg ville høre, om det også er socialdemokratisk politik at arbejde for det?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til fru Lene Espersen kan jeg sige, at det er en helt naturlig ting, og jeg mener, at vores indspark til diskussionen omkring torskekassen bliver den første lakmusprøve på det her.

Om det kan lykkes at få skabt den holdningsændring, eller om det først sker, når vi kommer til at diskutere, hænger selvfølgelig også sammen med fru Annie Lunde Hansens spørgsmål til mig omkring fiskerikontrollen. Som jeg forstod det, var der jo netop tale om, at man i den tid, hvor der havde været frit fiskeri, havde haft et meget, meget kraftigt udsmid. Det giver selv-

følgelig den situation, som fru Annie Lunde Hansen nævnte, nemlig, at der jo så ikke kan være så mange fisk tilbage, hvis man har taget revl og krat, fordi man har små maskestørrelser og al den slags ting.

Derfor er redskabsteknologien meget vigtig i hele den kommende og den fremtidsrettede fiskeripolitik, fordi det drejer sig om, hvordan vi kan gøre det bæredygtigt, hvordan vi kan lave det skånsomt, og hvordan vi kan lave det sådan, at fisken også får en overlevelseshance.

På disse områder, vil jeg gerne sige til fru Lene Espersen, mener jeg helt klart, at er vi i den situation, at det, vi i fællesskab har fået formuleret mellem partierne herinde i forslaget til vedtagelse, er nogle gode redskaber, som der kan gøres brug af, og som ministeren sådan set allerede har fundet ud af at tage fat på.

Jeg blev stillet et par spørgsmål om, hvorvidt »midten af maj« betyder, at tingene kan behandles her i Folketinget. Jeg vil synes, at det, når man lægger op til, at der skal være løsningsforslag, og at der skal være en redegørelse, også må være en naturlig ting, at Folketinget får lejlighed til at drøfte den situation.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil gerne sige til den socialdemokratiske ordfører, at jeg synes, det er fint, vi har en fordomsfri diskussion, men det er vel en kendsgerning, kan jeg se, når jeg kigger rundt i flokken her, at vi ikke ligefrem er de største fiskere, dvs. eksperter på det fagområde, vi diskuterer her. Derfor støtter vi os i almindelighed på rapporter og videnskabelige indspark, og det er det, vi udtaler os ud fra, og ud fra det ved vi også, at det er en meget, meget vanskelig situation, vi står i. Det er derfor, jeg i grunden godt ville have haft en masse mere viden på baggrund af rapporter, inden vi blev færdige. Den viden får ministeren jo så; hun får jo rapporter inden.

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen, om ikke der findes andre modeller, hvor man ligesom tilknytter fiskene til bådene, uden at den akkurat bliver kapitaliseret. Jeg tror, ministeren kaldte det en dansk model. Kunne det ikke findes? Tror hr. Ole Vagn Christensen ikke det?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, som jo er det gode ved det forslag til vedtagelse, som nu foreligger, er, at vi har indført nogle nye principper, hvor vi kommer væk fra

den kvotestyring og de udsnidsproblemer, som har plaget hele EU-reguleringen. Det er vi i Enhedslisten godt tilfredse med.

Så må jeg sige, at på den baggrund kunne jeg simpelt hen ikke forstå Socialdemokratiets melding om omsættelige kvoter, men jeg har også noteret mig, at Socialdemokratiets ordfører med megen takt har undgået at besvare spørgsmålet, som hr. Touborg stillede, og det betragter jeg egentlig som et positivt signal forstået på den måde, at så har vi da i hvert fald ikke hørt noget, der ikke var rart at høre.

Men vores melding er altså meget klart, at når vi nu netop bliver enige om, at det er bevaringsforanstaltninger, en beskyttende teknologi, maskestørrelser og sådan nogle ting, og ikke kvotestyring, der skal til, så er det ærligt talt ikke noget smart signal at sende ud, at vi så skal til at indføre omsættelige kvoter og på den måde genskabe rovdriften inden for fiskeriet.

Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører, om vi kan være sikre på, at vi også har redegørelsen vedrørende bundslæbende redskabs påvirkning af havbunden, inden vi skal have debatten i Folketinget i maj.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg erkender, at hr. Ole Vagn Christensen har fået mange spørgsmål, og jeg ved også, fra hvis jeg selv oplever at få det, at man ikke altid kan nå at svare på det hele inden for tiden. Derfor vil jeg gerne have lov til at stille nogle af spørgsmålene igen.

Hvad ligger der af tiltag i det forslag til vedtagelse, der er fremsat nu, med hensyn til at hjælpe på torskestoppet, som er den kritiske situation lige nu? Ligger der et eller andet gemt i det om, at der skal ydes noget kompensation? Ligger der noget gemt i det om, at vi skal ud og få en minister til at slå i bordet og forsøge at få åbnet op for noget fiskeri? Det kan være rødspætter og tunger.

Jeg vil også gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen: Vi har hørt meget om rapporter og videnskabelige ting og indtryk osv., vi skal bruge, og nu venter vi så til maj i stedet for at gøre noget konkret. Vi lovede godt nok i Ulfborg at gøre noget konkret i dag. Nu udskyder vi det så til maj; og så kan vi nok, når vi kommer til maj, måske udskyde det lidt igen. Men er det altid fornuftigt kun at kigge på rapporter, eller er det også fornuftigt at gå ud og lytte til dem, som har med erhvervet at gøre til daglig og lever af det?

Så vil jeg gerne have et svar fra hr. Ole Vagn Christensen på: Går Socialdemokratiet ind for individuelle omsættelige kvoter? Det kan besvares med et ja eller et nej.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg giver hr. Jens Kirk helt ret i, at vi ikke er de største fiskere, så det har vi tilfælles. Men der er så mange ting, vi heller ikke er, men alligevel må beskæftige os med. Det er jo den lod, der er, når vi lader os vælge til dette Ting.

Så sagde du noget om en masse rapporter ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Ikke direkte tale.

Ole Vagn Christensen (S):

... Undskyld. Så sagde hr. Jens Kirk noget om, at der kommer en masse rapporter. Det er også rigtigt. Men dem får vi jo mulighed for at studere nøje.

I dag kan vi diskutere frit, uden at vi har disse rapporter. Og det, der er målsætningen med dagens debat, er som sagt også det, vi er nået frem til, nemlig at der skal ses på de forskellige kategorier af fiskeriet med forskellige øjne.

Så rejste hr. Jens Kirk igen spørgsmålet om dette her med nogle andre modeller end dem, der kaldes EOK.

Ministeren var i sin tale inde på, at det er et område, man kan prøve at analysere og kigge på og så finde frem til, om der er en mulig dansk model, som kan klare en situation, hvor der både tages ud, og at fisk skal overlades til nogle andre, og om der kan laves en anden form for struktur her.

Jeg synes, vi skal lade de drøftelser, som foregår mellem fiskeriets organisationer og ministeriet, finde frem til, hvad de kan foreslå. Hvad er det, fiskeriet selv kan foreslå for at få sat den udvikling, som er så nødvendig, i gang. Det er nemlig et spørgsmål, hvordan man får den fornyelse, og hvordan man får taget fat om de tunge ting og det, der er ødelæggende for, at vi kan få kvalitetsfisk. Hvordan får vi kvaliteten højnet? Det må være opgaven.

Så kan jeg kun sige med hensyn til spørgsmålet om de bundslæbende redskaber, at det ligger helt klart. Det har vi aftalt, det står i pindene her, og derfor skal der også ligge eksempler herpå i den redegørelse, der kommer.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har da respekt for, at man nu i regeringen tager tingene alvorligt, og at det også kan være nødvendigt at foretage nogle tiltag, som man ikke har forestillet sig på et tidligere tidspunkt. Det er ganske drastisk. Jeg mener bestemt, at vi som politikere har en ganske alvorlig forpligtelse til at sikre, at man tænker lidt længere frem, end vi er vant til.

Det, jeg tænker på, er, at det altså ikke er mere end godt et par år siden, vi diskuterede revision af den fælles fiskeripolitik frem til år 2002.

Jeg vil gerne spørge regeringen: Når der er så stor forskel på det grundlag, vi diskuterede dengang, og de beslutninger, vi da traf om dansk prioritering, og frem til det, man nu diskuterer, hvad er årsagen så? Er det, fordi det videnskabelige grundlag, vi havde dengang, var for ringe, eller er det, fordi man dengang politisk lukkede øjnene for de problemer, man stod over for, og ikke rigtig turde tage ved og få løst problemerne? En af delene må der jo i hvert fald have været noget galt med, når der er så stor forskel i løbet af 2 år.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Der er flere gange blevet stillet et spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, om de omsættelige kvoter. Jeg forstod på ministeren, at der skulle komme en særlig dansk model for omsættelige kvoter, og så kunne jeg jo fristes til at spørge ministeren, om ministeren vil gøre rede for, hvilke tanker ministeren har om de omsættelige kvoter.

Så vil jeg også gerne bede ministeren, når hun engang skal herop, om at svare på, om fiskekassen er noget, som fiskerne fortsat skal leve med. Jeg vil også gerne spørge ministeren, om fiskerne skal regne med, at der kommer større fangstbegrænsninger end dem, vi allerede kender.

Endelig vil jeg gerne spørge ministeren, hvorfor ministeren er gået med til, at det specielt er ud for den danske kyst, at der skal være de store fredningsområder. Det er jo specielt de danske fiskere, som kommer til den fredning, ministeren er gået med til, og det er uforståeligt og uforståeligt, må man sige, at en dansk minister kan tage ned og sælge dansk fiskeri, som tilfældet har været.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er udmærket godt klar over, at situationen på nuværende tidspunkt er, at samtlige partier på nær Dansk Folkeparti, som jeg repræsenterer, er med i det vedtagelsesforslag, som ligger på bordet, og det er måske også derfor, hr. Ole Vagn Christensen med arrogance undlader at svare på mit spørgsmål gang på gang. Det er dog ikke en arrogance, jeg synes er særlig pæn i en folkelig debat.

Jeg må spørge endnu en gang: Hvad ligger der i det vedtagelsesforslag, som vil kunne hjælpe fiskerne i den nuværende situation med torskestoppet? Og så vil jeg gerne spørge endnu en gang: Går Socialdemokratiet ind for individuelle, omsættelige kvoter? Ja eller nej?

Jeg kan forestille mig, at grunden til, at der ikke bliver svaret, er, at der i vedtagelsen ligger en skjult dagsorden om, at der skal indføres individuelle, omsættelige kvoter. Hvis hr. Ole Vagn Christensen ikke svarer, er det en bekræftelse på den antagelse.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Ole Vagn Christensen, og så kan vi gå videre i ordførerrækken

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Svend Heiselberg og hr. Christian H. Hansen har jo nærmest lavet en alliance, når de begynder at fokusere på torskestoppet og begynder at kalde ministeren en hel masse mærkelige ting og siger, at hun skulle have solgt dansk fiskeri. Hvad er det dog for noget vrøvl?

Hvis man prøver at kigge på totalsituationen, kan man ikke nå frem til den afgørelse, og vel at mærke slet ikke, hvis man ser situationen i forhold til, hvordan dette torskestop også har ramt de øvrige lande. Men det er da alvorligt nok, torskestoppet *har* haft konsekvenser for dansk fiskeri, og derfor er det også vigtigt – og det er så et svar til hr. Christian H. Hansen – at man forstår, at de signaler, som sendes med den vedtagelse, hr. Christian H. Hansen ikke vil være med i, faktisk er det, der skal til.

Hvis der igen skal kunne åbnes for fiskeri, er det nødvendigt, at man laver en økonomisk planlægning og en bæredygtig ressourceudnyttelse, og at man laver en målretning af fiskeriteknologien. Det er nødvendigt, hvis vi skal nå frem til, at der kan drives fiskeri i disse områder, og det er nødvendigt af hensyn til, at fiskebe-

standene skal have mulighed for at kunne udvikle sig, så der også vil være fisk i fremtiden i disse områder. Så at prøve at sige, at der ikke er fremtid, at der ikke er perspektiv, og at der ikke er løsninger i de drøftelser, som skal foregå om, hvordan det skal gå fremover med hensyn til torsken, hører ingen steder hjemme.

Så må jeg sige igen, selv om jeg mener, jeg svarede før, at ministeren har sat et arbejde i gang for at prøve at se på, om man kan finde en dansk model for omsættelighed for at løse de problemer, fiskeriet har med gamle fiskerbåde og det nye, der skal til, og alt det, som skal ske. Det er jo en diskussion, vi er nødt til at tage, og vi må også høre erhvervets udspil på disse områder.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så er det hr. Jens Kirk som ordfører.

Jens Kirk (V):

Dansk fiskeri er i stormvejr, og årsagerne hertil er flere.

Hvis vi skitserer den øjeblikkelige status, er det sådan, at fiskerflådens indtjening ikke er tilstrækkelig til en fornyelse. Flåden er for stor, og fartøjerne er for gamle, selv om gamle fartøjer jo godt kan være ret moderne rent udrustningsmæssigt. Fakta er også faldende danske landinger og større import af råvarer. Flåden bliver mere og mere effektiv, flådens forrentning er faldende, der er et stigende antal havdage, og der er ikke udsigt til forbedrede fangstmuligheder i en 5-årig periode.

Noget andet er, at der nok er blevet færre både, men at vi også må konstatere, at kapaciteten eller tonnagen ikke er blevet mindre, selv om noget er gået til miljøforbedringer. Hvor meget tonnagen bør reduceres med, vil også afhænge af den rapport, som er på vej med hensyn til FUP-programmerne. Kommissionen har ikke gjort status, men allerede nu mener vi, at det kniber i nogle lande.

Udnyttelsen af de danske fangstmuligheder kan forbedres, bl.a. ved et kvalitetsløft af de fangede fisk. Inden for det pelagiske fiskeri, altså af sild og makrel, udnyttes for sildens vedkommende vel kun 25 pct. til konsum og resten til industri, men også her afventer vi en rapport fra en arbejdsgruppe om, hvordan forholdet virkelig er.

I industrifiskeriet er der for stor kapacitet. 15-25 pct. bør vel udfases, og ændrede bifangstregler og målbestemmelser kunne hjælpe i den

akutte situation; men problemer som dioxin i mel er det vanskeligt at fjerne. For oliens vedkommende kan filtrering – men den er jo ikke gratis – være løsningen. Brændstofkrisen gør det jo ikke bedre, for brændstof er blevet dyrere. Kvoterne er beskåret år for år, El Nino'en har indvirket, og mange både ligger stille og har ligget stille siden nytår. Det er vel situationen.

Der er også andre kendsgerninger at forholde sig til. I Danmark har vi kun rådighed over ca. 20 pct. af torskekvoten og 4 pct. af tungekvoten, men jeg synes dog også, vi skal rose dansk fiskeri, for vi er vel en af de mest selektive nationer, der findes. Men det er en kendsgerning, at hver 15. år er en fordobling af effektiviteten nødvendig, hvis man fortsat skal kunne skabe sig en levevej af fiskeriet. Spørgsmålet er også: Ændrer økosystemet sig, flytter torskene længere mod nord? Svaret må blafre i vinden.

Kun 1.542 ud af helt nøjagtigt 4.232 både havde i 1999 en indtjening på over 190.000 kr., og disse både udgør ca. 90 pct. af både kapacitet og tonnage og beskæftiger 3.800 personer om bord. Alle ved, at kystflåden er gammel, og at den består af forholdsvis mindre både, mens konsumflåden og industriflåden er det pelagiske fiskeri er meget større og meget mere effektiv. Den er mere tidssvarende og har mange flere havdage. Dertil kommer så de specielle fiskerier, som måske ikke har de store problemer p.t., f.eks. muslinge-, hestereje- og rejefiskeriet.

Hvad er opgaven så for os i dag? Det er at få flåden tilpasset, så der sikres et tilfredsstillende indtjeningsgrundlag, fleksibel adgang til at skaffe kapacitet til nybygning og fiskerireguleringer, der sikrer mulighed for en langsigtet fiskerimæssig og økonomisk planlægning, uden at vi nødvendigvis kapitaliserer kvoterne i nogle af fiskerierne. Lad os finde en dansk model med indspark fra alle berørte parter og herunder også tage hensyn til EU's grundforordningsbestemmelse fra 1992 om flere års- og flere arts-kvoter og -takker og om udsving ved kvoter på plus/minus 15 pct.

Med den lange vedtagelse, vi nu har sendt over til fødevareministeren; ved fødevareministeren helt nøjagtig, hvilke problemer der skal tages fat på. Vi får nu alle FIUF-midlerne i spil, ministeren skal fremlægge et løsningsforslag til en ny fiskeriforvaltning senest medio maj, og skulle der mangle ekstra millioner dér, er Venstre villig til at hjælpe. Vi mangler bl.a. en grøn-bog om den fælles politik, vi mangler at få afkla-

ret dioxinproblemet, og et papir om biodiversitet er også på vej fra kommissæren.

Det får os til at sige i Venstre, at i dag spiller vi på en bane, hvor vi ikke rigtigt ved, hvor målene står. Vi har ikke sat målene op endnu, og derfor foreslår Venstre, at vi ved fremlæggelsen af den redegørelse, som skal gives, og de løsningsforslag, der skal komme midt i maj, tager en ny forespørgselsdebat og afgør, om det, der er fremlagt, er tilfredsstillende. Vi skulle jo gerne søsætte den rigtige løsning, så både fiskerne, deres familier, lokalsamfundene og de meget fiskeriafhængige kommuner synes, at de er hjulpet godt på vej.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

En af de ting, vi også kommer til at diskutere til maj, bliver jo spørgsmålet om kvoterne.

Jeg kan ikke rigtig forstå, at de borgerlige partier åbenbart forestiller sig, at man skal køre videre med dette kvotesystem. Så skal man have nogle kvoter, som skal overholdes, og som kun må stige eller falde med en bestemt procentsats, åbenbart uafhængigt af om der er fisk eller ej. Sådan kan man jo ikke styre tingene, men det er jo i virkeligheden den måde, man har styret på hele tiden. Jeg siger det nu, fordi det kan blive et af de spørgsmål, vi kommer til at diskutere til maj, og som vi må se, om vi kan blive enige om.

Men så har jeg et spørgsmål vedrørende pengene. Jeg ved ikke, om hr. Kirk kan uddybe, hvad det var for nogle penge, Venstre havde tænkt sig at uddele fra statskassen, for det skal vi jo i givet fald også drøfte ganske omhyggeligt.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Med hensyn til spørgsmålet om individuelle, omsættelige kvoter fik vi altså en bekræftelse af, at det ligger lidt skjult i vedtagelsen, og at man vil arbejde lidt videre med det.

Jeg er nødt til at spørge Venstres ordfører: Går Venstre ind for individuelle, omsættelige kvoter? Vi ved jo, at andre partier, som er med i vedtagelsen, f.eks. SF, har meldt klart ud, at det gør de under en eller anden form, men de har ikke redegjort helt for det. Kunne Venstre redegøre for sin holdning til det her?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er jo korrekt, som hr. Keld Albrechtsen siger, at man godt kan synes, at vi kan undvære

kvoterne. Men vi må jo lige huske, at vi er med i EU, måske mod hr. Keld Albrechtsens vilje, og hvis vi nu ikke havde kvoterne, fik vi måske et problem med, at der er nogle sydeuropæere, som kan fiske i vore farvande. Vi er altså nødt til at finde et andet system, som kan sikre, at vore fiskerbåde kan fange fisk, og indtil nu må vi nok sige, at kvoterne ligesom kan sikre det. Men efter Venstres mening kunne vi da udmærket gå over til noget andet, der også var fornuftigt, havdage og masketørrelser osv.

Med hensyn til Dansk Folkeparti og hr. Christian H. Hansen kan jeg sige, at vi inden for visse fiskerier går ind for en tilknytning til nogle af bådene, som helst ikke skulle medføre en kapitalisering, og jeg tror godt, vi kan finde en model. Der er jo allerede et forslag i spil fra organisationen selv. Der er ikke penge med i det, men man ved, hvad man har at fiske efter, og hvilke regler man i grunden skal fiske efter.

Anden næstformand (Henning Grove):
Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for, at vi i Folketinget nu får mulighed for at drøfte de mere generelle og langsigtede strategier for fiskerierhvervet og prøver at se det i et fremadrettet perspektiv.

Der er måske nogle af dem, som følger denne debat, der vil sige: Hvordan kan det være, at Folketinget bruger en hel eftermiddag på noget så stort som en forespørgselsdebat om fiskerierhvervet? Er der ikke kun et par tusind både tilbage? Betyder det særlig meget for Danmark? Til det skal svaret være: Ja, fiskerierhvervet er fortsat et utrolig vigtigt erhverv for Danmark. Det drejer sig jo ikke kun om de mange mennesker, som har deres daglige gang på en båd, der tager ud på havet og fisker og lander fisk, heriblandt masser af fisk til konsum, som vi alle har glæde af. Der er jo også masser af mennesker i land, som lever af de fisk, der bliver leveret til industrien.

Dér, hvor jeg selv kommer fra i Nordjylland, er der megen snak i disse dage om et IT-fyrtårn, og at der skal bruges penge på det, og at der kommer arbejdspladser. Men man har måske lidt af en tendens til at glemme, at et af de allerstørste erhverv, der bidrager til at holde beskæftigelsen oppe i Nordjylland, er fiskerierhvervet, både det primære fiskeri og de deraf afledte arbejdspladser i forædlingsindustrien, og det er

vigtigt at holde sig for øje, når vi har en debat som den, vi har i dag. Det drejer sig om at få nogle landinger af høj kvalitet, både af konsumfisk og af industrifisk, der tilsammen skaber arbejdspladser og indtjening til Danmark.

Det helt overordnede mål for den konservative fiskeripolitik er et ønske om, at erhvervet forbliver sundt og økonomisk selvbærende. Med andre ord ønsker Det Konservative Folkeparti, at fiskerierhvervet får så fornuftige og fleksible rammer, at der er en reel mulighed for at overleve. Erhvervet skal være både økonomisk og bestandsmæssigt bæredygtigt, og derfor er det også nødvendigt, at vi har politisk vilje her i Folketinget til at sikre fiskerierhvervet de mest optimale vilkår, naturligvis inden for de rammer, som bl.a. vores medlemskab af EU stiller os over for.

Netop i det fremadrettede synes jeg måske, at vi kan lære utrolig meget af de problemer og den situation, torskestoppet har stillet os i, for jeg synes faktisk, det er et skoleeksempel på, hvad det er, der er galt i fiskeripolitikken. Problemet er jo, at det stop, man gennemførte, var meget drastisk. Fra den ene dag til den anden sagde man, at et helt erhverv bare måtte blive hjemme og stoppe sin udøvelse. Det er der ikke særlig mange erhverv der ville finde sig i, og det er ikke en måde at føre fornuftig eller bæredygtig erhvervspolitik på.

Man gjorde ganske enkelt ikke det arbejde, man skulle gøre, godt nok, da man i sin tid satte sig til at afstikke retningslinjer for bestandsudviklingen. Problemet er jo, som tidligere ordførere har været inde på, at når man ligefrem laver en kasse, hvor man lukker af for alt fiskeri, kan det godt være, at man beskytter en enkelt art, man gerne vil beskytte. Men samtidig afskærer man altså fiskerne fra at fiske f.eks. rødspætter, selv om der overhovedet ikke er nogen bestandsmæssige problemer med dem. Det er også hårdt af en anden grund, for hvad sker der i det øjeblik, vi lukker for fiskeriet i et bestemt område? Jo, de fiskere, der har mulighed for det, kan flytte over til et andet område, og så kan de kæmpe med de fiskere, der normalt fisker dér, om den bestand, der nu engang er tilbage. Med andre ord: Man flytter bare problemerne, og på længere sigt er det ikke en fornuftig måde at løse dem på.

Endelig må man altså også sige, at det er en uretfærdig måde at føre fiskeripolitik på, for hvad sker der egentlig? Man forhindrer danske fiskere i at komme ud og få deres torskefiskeri,

rødspættefiskeri og andet fiskeri i gang, og imens oplever vi et undermålsfiskeri af andre arter, fordi vi har nogle tekniske bevaringsforanstaltninger, der ikke hænger sammen. Det er meget tragisk, og det fortæller noget om, at der er en meget stor opgave at løse for os, også på EU-plan.

Som vi allerede har sagt, mener vi, at man må prøve at lave en mere langsigtet tilrettelæggelse af, hvordan fiskeripolitikken skal være på EU-plan. Vi mener også, at det i forbindelse med EU-diskussionen skal sikres, at kapacitetsproblematikken bliver taget mere alvorligt. Nu er det ene flådeprogram efter det andet blevet vedtaget, uden at der er sket det store. Vi har oplevet, at der er nationer, der er meget, meget, meget langsommelige – ja, man kan nærmest sige, at de modarbejder, at der bliver gjort noget ved problemstillingen. Her bliver vi altså nødt til at sikre, at kapacitetspolitikken fremover kommer til at fungere tilfredsstillende og bliver overholdt.

Med hensyn til de forskellige modeller, som bl.a. ministeren har opregnet for de forskellige typer fiskeri – det kystnære, det demersale, det pelagiske og industrifiskeriet – er vi enige i at der skal forskellige reguleringstyper til. Jeg tror, vi gør hinanden og fiskeriet en tjeneste, hvis vi forsøger at se hver type fiskeri for sig og finde den løsning, der egner sig bedst til at skabe de mest optimale økonomiske vilkår og så fleksible vilkår som overhovedet muligt for hver enkelt type. Det betyder også, at den reguleringsform, vi vælger for hver enkelt form, nødvendigvis ikke skal være den samme.

Vi kan naturligvis støtte det forslag til vedtagelse, som vi er medforfattere til. Vi mener, det er et skridt i den rigtige retning, men vi betinger os naturligvis, at vi får en redegørelse i maj måned og dér får slået de sidste søm i, så vi får nogle fremadrettede perspektiver for fiskeriet.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Lene Espersen, om det er De Konservatives politik, at man skal gå ind for omsættelige kvoter i det pelagiske fiskeri. Jeg hørte godt, hvad ordføreren sagde, men det var lidt for løst efter min opfattelse, og jeg vil godt have det præciseret.

Samtidig vil jeg godt vide, om det ikke er De Konservatives opfattelse, at et sådant tiltag vil

indebære en voldsom kapitalisering af fiskeriet, og så vil jeg godt have oplyst, hvor det lige er, de lande ligger, hvor den form for fiskeriregulering har været til gavn for fiskerne.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu vil jeg ikke rose én embedsmand frem for en anden, men jeg kunne egentlig gøre svaret til hr. Kristen Touborg kort og blot sige: Nævn ét land, hvor fiskerireguleringen virker. Der er nemlig ingen steder, hvor fiskerireguleringen virker.

Jeg synes faktisk, at det er lidt ærgerligt, men måske også lidt symptomatisk for den problemstilling, vi har, når det gælder fiskeripolitikken, at der er så mange ordførere, der bruger ufatteligt meget af Folketingets tid på at spørge, om man er tilhænger eller modstander af individuelle, omsættelige kvoter. Det er selvfølgelig et spændende spørgsmål, men det fortæller måske lidt om, hvor få perspektiver man har, og hvor lidt man egentlig prøver at målrette sine spørgsmål mod det, der egentlig er realistisk for Danmarks vedkommende.

Jeg tror, vi kan lære noget af både de gode og de dårlige erfaringer, man har gjort i bl.a. Island. Jeg er enig i, at man har gjort nogle dårlige erfaringer, men man har altså også gjort nogle gode erfaringer, og jeg tror, vi kan lære noget af den proces, islændingene har været igennem. Derfor tror jeg også, at det, vi skal gøre for det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, er at sikre, at de får nogle rammer, så en fornyelse af flåden er mulig. Så bliver det nemlig mulighed for at tilrettelægge sit fiskeri og tilrettelægge de fremadrettede perspektiver på en sådan måde, at fiskerierhvervet får de bedst mulige vilkår, og at der bliver mulighed for f.eks. at få forrentet en fornyelse af fiskeflåden.

Hr. Kristen Touborg ved jo udmærket, at hvis vi fortsætter i den nuværende takt, varer det 100 år, før fiskeflåden er fornyet, og det er der altså absolut ingen perspektiver i. Derfor bliver vi nødt til at komme med nogle reguleringstyper og nogle nye modeller for, hvordan fiskerierhvervet skal reguleres, så vi sikrer, at rentabiliteten er til stede, og jeg synes faktisk, at vi skal vende tingene fuldstændig på hovedet og se på, hvad vi kan stjæle af positive erfaringer med andre reguleringsformer, og så bruge dem i den danske fiskeriregulering. Det er der nemlig perspektiver i.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Fru Lene Espersen bebrejder bl.a. mig, at vi bruger for lang tid til at snakke om individuelle omsættelige eller uomsættelige kvoter, og at det er på et for overordnet plan og for lidt konkret. I virkeligheden mener jeg, at mine spørgsmål var rimelig konkrete.

Jeg spurgte, om Det Konservative Folkeparti var enig i, at omsættelige kvoter indebærer en meget stærk kapitalisering, og derudover spurgte jeg om lande, hvor det var lykkedes godt. Det svarede fru Lene Espersen til dels på, uden dog at kunne nævne nogen steder, hvor det var lykkedes godt, og endelig spurgte jeg, om man kunne give eksempler på, at det havde gavnet fiskerne. Det mener jeg i virkeligheden var et meget konkret spørgsmål, som det skulle være forholdsvis let at besvare.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Ja, som man spørger, får man svar, vil jeg sige til hr. Kristen Touborg.

Det, som Det Konservative Folkeparti er optaget af, er, at vi sikrer, at fiskerierhvervet får de bedst mulige vilkår. Vi vil meget, meget gerne have, at der sker en fornyelse af den danske fiskerflåde. Vi vil gerne have, at den del af fiskerflåden, der fanger i internationalt farvand og skal sejle langt, er så godt indrettet, at den kan levere nogle varer af høj kvalitet, og der skal også være mulighed for, at fiskerflåden kan blive finansieret. Men vi må se i øjnene, at sådan som tingene er strikket sammen i dag, er det altså ikke muligt at få en flåde, der bare tilnærmelsesvis kan konkurrere med det, vi ser i udlandet.

Så er spørgsmålet: Skal Danmark bare smide de historiske rettigheder væk og sige: Vi er fuldstændig ligeglade med, om vi kan fange fisk i internationalt farvand, og vi ønsker overhovedet ikke at få andel i det fiskeri? Jeg mener faktisk, det ville være temmelig uansvarligt, hvis vi gjorde det, så vi bare forærede nogle fiskerimuligheder væk, og derfor ligger udfordringen i at sikre, at vi får mulighed for også at kunne deltage i den type fiskeri. Men det kræver, at vi får en fiskerflåde, der er moderne og tidssvarende, og derfor bliver vi nødt til at tilrettelægge vores regulering af fiskeriet således, at det også kan finansiere en flåde, der er velfungerende. Det lyder måske lidt teknisk og svært at forstå, men sådan må det nødvendigvis hænge sammen,

hvis vi vil have en fiskerflåde, der kan konkurrere med udlandets.

Vi kan godt skyde Island og New Zealand og alle de andre ned og sige: Ha, ha, ha, hvor har I gjort det dårligt. Men noget godt har de altså lært af det, og derfor er min bøn til hr. Kristen Touborg: Lad os da prøve at lære af de gode erfaringer, de har gjort, så vi får gjort rentabiliteten og effektiviteten større i dansk fiskeri og får lavet en dansk model, der også fungerer på internationalt plan.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken, og jeg har forstået, at fru Vibeke Peschardt har fået tilladelse til at rykke frem i ordførerrækken.

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, og jeg vil gerne sige tak, fordi jeg får lov til at komme til nu.

Den forespørgsel, vi behandler her, lyder:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at sikre den nødvendige udvikling og fornyelse i fiskeriet i årene 2001-2010?« Udvikling og fornyelse i fiskerierhvervet tror jeg vi alle ønsker, men udtrykket dækker imidlertid over en række problemer, og det er dem, vi skal tage fat på.

Problemerne er for det første, at der er for få fisk, der er for stor kapacitet i fiskeriflåden, der delvis også er umoderne, og endelig er der en meget stor kapacitet i aftageleddet, altså fiskeindustrien i Danmark, der sørger for at eksportere fisk og fiskeprodukter for 16 mia. kr. om året. Vi står altså med et meget betydeligt erhverv og i virkeligheden også med nogle meget betydelige problemer.

Det siger sig selv, at et så vigtigt erhverv må påkalde sig interesse og opmærksomhed. Dels rummer det mange arbejdspladser, der giver brød på bordet til mange mennesker, og den industri, der er afledt af erhvervet, skaffer penge hjem til Danmark.

Og hvordan løser vi så problemerne? Med hensyn til at der er for få fisk, er der for os ingen tvivl om, at fiskebestandene gennem de sidste mange år har været udsat for en overfiskning, for ikke at sige det, der er værre. Fiskene har efter min opfattelse ikke en chance, når de store moderne både kommer med støvsugere og suger hele stimer op. Vi ved også, at der sker et stort udsmid af fisk, enten fordi kvoterne truer, eller fordi der fiskes efter helt bestemte arter, og resten så bliver smidt ud, altså discard. Det er efter vores opfattelse helt uantageligt, og hvis man

kunne komme den del af problemerne i fiskeriet til livs, ville man være nået et langt stykke vej på det miljømæssige område. Men jeg tvivler på, at problemet kan løses fuldstændigt.

Det samme gælder den efter min opfattelse meget brutale type fangstredskaber, som jeg er meget tilfreds med er nævnt i vedtagelsen. Der står ikke direkte bomtrawlere, men det er nok dem, der menes. Vi har ganske vist ikke mange af dem i Danmark, men vi ved, de river havbunden op.

Vi synes, det er en god og fremsynet vedtagelse, der tager afsæt i det rigtige, nemlig at modernisere flåden, så værditilvæksten i den indbragte fisk kan blive den højst mulige eller langt bedre, end vi ser det i dag. Det kan bl.a. ske ved forbedrede køleforhold om bord i fiskerflåden, der også trænger til en modernisering, bedre arbejds miljøforhold osv. Men vi kommer ikke uden om, at der også i fiskerierhvervet sker eller vil ske den samme strukturudvikling, som vi har set i andre dele af samfundet, og som medlemmerne af i Fødevarerudvalget er bekendt med fra landbruget.

Det står ikke i vedtagelsen, men jeg mener, jeg kan udlede, at den økonomi, der skal til, for at vi kan opnå de ønskede resultater, vil trække udviklingen i retning af større enheder. Og så er vi henne ved det, der har været nævnt flere gange, nemlig de individuelle, omsættelige kvoter, der heller ikke står noget om.

Jeg forestiller mig, at de måske vil komme med, når vi skal have debatten om redegørelsen i maj måned, for begrebet har jo været med i spillet, ikke mindst her i dag. Jeg vil godt sige, at i Det Radikale Venstre er vi rimelig skeptiske over for dem, fordi vi mener, det vil ende med, at den store industri faktisk sidder alene på fiskeriet. Vi har set det andre steder i verden, hvor Fødevarerudvalget har været på besøg, i New Zealand f.eks.

Så jeg vil i hvert fald se med rimelig kritiske øjne på det forslag, når det kommer frem. Men vi har selvfølgelig ikke taget endelig stilling, for jeg ved jo, at vores regeringspartnere måske er interesseret i noget i den retning. Men jeg vil godt sige, at jeg tror, det vil være en uheldig udvikling for dansk fiskeri.

Endelig synes vi, det er positivt, at forslaget til vedtagelse har et specielt punkt om at udvikle et lokalt, alsidigt og fleksibelt kystfiskeri, og vi ser frem til redegørelsen, som lægger op til en revision af den danske fiskeriforvaltning.

Den sidste del af det her, nemlig det fleksible kystfiskeri og de små fiskere, er efter vores mening dér, hvor man skal satse. Det er dér, man kan gøre det gode konsumfiskeri en stor tjeneste.

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Det står vist efterhånden lysende klart for enhver, at fiskeripolitikken i EU og i Danmark har spillet fallit. Den konservative ordfører sagde det på den måde for lidt siden, at der jo heller ikke er noget af det andet, der virker inden for fiskeripolitikken. Og det er jeg sådan set ikke uenig med hende i. Der er utrolig mange ting, der i al fald ikke virker.

Vi står i dag med en lang række af problemer, og det skyldes jo ikke ét forhold, men efter SF's opfattelse mange forhold. Det er bl.a. havforureningen; der er i årenes løb gjort alt for lidt for at bekæmpe den. Det skyldes overfiskning gennem mange år, og det skyldes brutale fangstmetoder. Metoderne er jo faktisk blevet værre og værre, og eftersom man dermed også fjerner store dele af gydemulighederne, er det sådan set indlysende, at det skal have voldsomme konsekvenser. Det skyldes udsmidning af store mængder af døde fisk, som selvfølgelig er en utrolig uskik, men – indrømmet – lidt vanskeligt er det jo at løse. Det skyldes seismiske sprængninger og olieindvinding, og så skyldes det grå og sorte fisk.

Jeg er fuldstændig klar over, at det er sådan, at grå og sorte fisk engang var et meget stort problem. Jeg tror, at der var ret store mængder af det, og jeg kan vel ikke helt afvise, at der også i dag kan findes en enkelt grå fisk hist og her. Men sammenfattende kan problemerne bedst beskrives sådan, at der er for få fisk og for stor kapacitet til at fange dem.

Debatten i dag handler om de langsigtede, men også om de aktuelle problemer, og de aktuelle problemer skal altså også have et par ord med på vejen.

Kassen i Nordsøen, som er indført for ca. 14 dage siden, forekommer jo mildest talt ikke særlig gennemtænkt for nu at sige det på vestjysk. Der er tilsyneladende problemer både med tidspunkt og arealafgrænsning, hvis den skal hjælpe på torskebestandens katastrofale situation, og den er jo heller ikke i overensstemmelse med den biologiske rådgivning.

Men der skal heller ikke herske tvivl om, at vi tror, der er et stort behov for tiltag, som kan bringe torskebestanden på fode igen. Det er bare lidt ærgerligt, når indgrebet er så stort, at man så er så lidt sikker på, hvad det egentlig er, der er grundlaget.

Der har været meget debat om økonomisk kompensation til fiskerne i de 10 uger, kassen er fastlagt til. Det kan SF ikke medvirke til. Vi tror, det vil være meget vanskeligt at forstå for kassedamen, som tjener 150.000 kr. om året, at fiskere, som de senere år vel har tjent cirka det dobbelte, nu skal have tilskud. Det tror vi altså ikke på vil være let at forklare, og vi mener heller ikke, det er rigtigt.

SF's forslag til, hvordan fremtiden skal se ud for fiskeriet, har vi nogle bud på, og de lyder bl.a. på individuelle kvoter, der er uomsættelige, de lyder på auktionspligt. Dermed vil man få langt bedre sikkerhed for, at der ikke foregår handel udenom, og at man vil højne kvaliteten, og så vil vi have et forbud mod udsmidning, ligesom man har i det norske område.

Vi mener, at man skal stoppe for trawl- og bomtrawlfiskeri i stenområder, man skal stoppe for brug af kædemåtter, man skal lave en begrænsning af to- og flertrawlssystemer, og så tror vi, at det er nødvendigt, at man får et bedre opsyn med fiskeriet.

Reduktion af fiskeriflåden skal ske i forhold til fiskemetoder, altså i forhold til skånsomt og selektivt fiskeri, permanent fredning i visse områder, og der er også områder, der skal undtages for olieindvinding, kabellægning og seismiske undersøgelser. Vi mener, at man skal have fredning af fiskearter i gydeperioden, ligesom man jo i øvrigt også har på landjorden, og selektive fiskeredskaber og store maskestørrelser.

Så skal jeg afslutte med at sige, at ministerens tanker om omsættelige kvoter til industri- og pelagisk fiskeri mener vi ville være en bombe under dansk fiskeri. Det er topstyring, og det er kapitalisering, og jeg synes sådan set, at vi har set ulykker nok af det, bl.a. i Island og på New Zealand.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg har tre spørgsmål til SF's ordfører:

Ønsker SF, at Danmark skal kunne deltage i fiskeri i internationalt farvand, optjene rettigheder, historiske rettigheder, til at fiske i de farvande?

Hvis svaret på det er ja, vil jeg gerne høre, hvordan SF forestiller sig, at fiskerierhvervet skulle have mulighed for at finansiere den fornyelse af flåden, der er nødvendig for at deltage i det fiskeri.

Og som punkt 3 vil jeg gerne høre, hvorvidt hr. Kristen Touborg mener, at individuelle kvoter, der er uomsættelige – og jeg kunne forstå, at det er SF's politik – vil medføre en større eller en mindre effektiv udnyttelse af de ressourcer, vi har til rådighed.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var jo en interessant tale fra hr. Kristen Touborg. Som den eneste partirepræsentant herinde har han nævnt de individuelle omsættelige kvoter og ikke taget til efterretning, hvad det er, vi andre har ment omkring den situation, når vi taler om det pelagiske fiskeri og om de drøftelser, der skal være. Men sådan er det jo. Man tager sit eget standpunkt, og så prøver man på at trække det op og sige, at det er det, alle andre også siger.

Jeg glæder mig til, at vi får en egentlig drøftelse om de muligheder og de forslag, som kommer til at ligge, og det håber jeg også, at hr. Kristen Touborg gør, således at vi kan nå frem til, at vi kan finde den bedst mulige løsning for det pelagiske fiskeri.

Så sagde hr. Kristen Touborg, og det skal være min sidste bemærkning, at man ikke havde gennemtænkt torskekassen, at det er noget ugenomtænkt noget. Hvad vil hr. Kristen Touborg med det udsagn? Det er jo ikke noget, der fører til løsninger.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hr. Kristen Touborg mener, at vi skal have en masse yderligere kontrol. Rent ud sagt: Mener hr. Kristen Touborg, at der skal være en kontrol-lør om bord på hver båd, inden SF er tilfreds? Jeg skal jo lade være med at tale om sort fisk, jeg kender kun sort kuller.

Uomsættelige kvoter, som svinger fra år til år, kvotestørrelser, hvordan vil hr. Touborg i grunden tildele dem, når de skal tildeles, f.eks. år for år? Er det en farbar vej? Et år får man 500 t, næste år kan det være, man får 300 t. Kan det forrente en båd?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Først til hr. Jens Kirk: Nej, SF vil ikke have en kontrollør med hver båd, men SF mener, der er behov for, at vi får en bedre kontrol, for det er en af forudsætningerne for, at tingene kan komme til at lykkes, og det er en af forudsætningerne for, at den biologiske rådgivning, der bliver givet, også giver det resultat, som biologerne havde lagt op til.

De individuelle kvoter mener vi er en stor fordel, fordi de giver frihed til den enkelte fisker til at fiske inden for sin egen kvote. Og det er fuldstændig rigtigt, at hvis man bliver ved med at have de meget store og voldsomme udsving, så vil det blive et stort problem. Men det tror vi på bliver ændret. Udsvingene kommer jo netop, fordi den biologiske rådgivning ikke slår til.

Til hr. Ole Vagn Christensen: Det var forkert, at hr. Ole Vagn Christensen sagde, at jeg gik ind for omsættelige kvoter. Det var uomsættelige. Men det var vist en fejludtalelse fra hr. Ole Vagn Christensens side.

Hr. Ole Vagn Christensen undrer sig over, at vi kan have en anden holdning, end det store flertal her har. Det ved jeg ikke. Det kan jeg ikke undre mig så særlig meget over. Det får mig næsten til at tænke på Niels Hausgaards sang, om de fleste er de bedste, eller kun de fleste, for jeg mente sådan set ikke bare, at det er min ret, jeg mener oven i købet, det er min pligt, hvis jeg mener det, at have en anden opfattelse på nogle områder, selv om der skulle være nogle, der er de fleste.

Til fru Lene Espersen: Vi synes, det er udmærket, at dansk fiskeri skal være med i de internationale farvande, men vi går ind for de individuelle kvoter, for vi vil lægge vægt på, at dansk fiskeri satser på kvalitetsfiskeri og på bæredygtigt fiskeri, og det er grunden til, at vi dér foretrækker det. Derfor har vi altså den opfattelse, at vi skal foretrække kvalitetsfiskeri frem for f.eks. industrifiskeri.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hvis vi nu får sat forsøg i gang med selektive redskaber og finder ud af, hvordan vi rigtig kan selektere og få de rigtige fisk fanget, kunne det så ikke tænkes, at vi kunne komme ud for, at vi får det, vi kalder en isomodel, hvor der er minimalt med udsmid eller discard? Kunne det ikke tænkes? Kunne SF gå ind for, at vi f.eks. måske

overlod noget af den danske kontrol til en fælles EU-kontrol? Kunne SF eventuelt gå ind for det?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Vi hører nu, at SF går ind for fiskeri i internationalt farvand, og at det er godt, hvis Danmark kan deltage i det fiskeri. Men vi får ikke noget svar på, hvordan SF så vil sikre sig, at der er en fiskerflåde til at deltage i det. Vi hører bare en lang snak om nogle individuelle kvoter, og mere hører vi sådan set ikke.

Men hr. Kristen Touborg må jo vide, at det at investere i fartøjer, det, vi taler om, jo ikke er nogle penge, man bare render ned og låner i banken. Der er jo tale om meget voldsomme beløb, meget store beløb, som man skal investere i det.

Mit spørgsmål til SF's ordfører er: Tror SF's ordfører, at det er muligt at forny fiskerflåden, at der bliver finansieret nye skibe til værdier på over 100 mio. kr., hvis ikke man har nogen som helst form for sikkerhed for, at man har fiskerimuligheder? Og hvordan har SF tænkt sig at løse det problem?

Som jeg hører SF's politik, kan vi lige så godt begynde at forberede os på, at det fiskeri sådan set skal lukke. Der er ikke ét eneste konstruktivt forslag fra hr. Kristen Touborg til, hvordan det pelagiske fiskeri, industrifiskeriet, skal overleve på længere sigt. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Kristen Touborg er den eneste, der har prøvet på at sige, at alle andre, som vil finde løsninger for det pelagiske fiskeri, er nogen, der går ind for individuelle omsættelige kvoter, hvori mod han mener, at man kan løse problemet ved at lave individuelle uomsættelige kvoter. Det er ligesom at sætte sort og hvid op over for hinanden i forhold til det, som vi har debatteret her.

Det, der har været opgaven, og det, der må være løsningen, må være at finde den model, som er den bedste, for at vi kan have et fremtidsrettet pelagisk fiskeri. Og jeg er ikke spor i tvivl om, at det kan fiskerne og deres organisation godt medvirke til.

Det andet spørgsmål, jeg havde, var, hvorfor den situation, som vi er i omkring torskekvoten, skal følges op med en bemærkning, som hedder: Ja, det er også noget uigennemtænkt noget dette med denne torskekasse?

Har hr. Kristen Touborg ikke forståelse for, at der i de internationale forhandlinger må træffes nogle beslutninger...

Anden næstformand (Henning Grove):

Ja tak.

Hr. Kristen Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Til hr. Jens Kirk: Hvis forsøg med selektive redskaber skulle indebære, at man kan løse problemet, om vi så ikke kunne tænke os at overveje den mulighed?

Jo, naturligvis. Vi går ind for størst mulig frihed, og det ligger der sådan set også i de individuelle kvoter, skal jeg gøre opmærksom på, i forbindelse med en række af fiskerierne. Så det går vi ind for at man skal kunne gøre. Vi er ikke så sikre på, at man kan nøjes med det. Men hvis det skulle vise sig, at det er en løsning på problemet, så er vi klart interesseret i at diskutere det.

Så spørger hr. Jens Kirk, om vi kunne tænke os at overveje at gå ind for fælles EU-kontrol.

Det vil jeg nok være utrolig kritisk over for. Vi har det sådan set sådan, at vi foretrækker det nære samfund. Vi foretrækker, at tingene skal foregå tæt på borgeren. Min umiddelbare reaktion på at lægge det ind under en overordnet EU-kontrol er det negativ.

Til fru Lene Espersen: Der skal ingen tvivl være om, at vi foretrækker at prioritere kvalitetsfiskeriet. Vi foretrækker at prioritere det fiskeri, der foregår sådan, at man får en høj kvalitet af friske fisk. Når jeg ikke svarede på det med finansieringen i mit svar til fru Lene Espersen før, så er det, fordi jeg sådan ikke mener, det er min opgave at svare angående finansieringen af, hvad fiskerne vil på et internationalt område.

Men min melding er klart, at vi altså foretrækker kvalitetsfiskeriet. Og vi tror, at industrifiskeriet har fremtiden bag sig. Det vil vi godt sige. Og derfor går vi ind for, at man prioriterer det fiskeri, der er bæredygtigt. Det er den vej, vi skal gå.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det må man nok sige. Det var noget af en nonchalant bemærkning, der kom fra SF's ordfører om, at vi har lagt industrifiskeriet bag os, eller hvad det var, SF's ordfører kom med. Jeg har da aldrig hørt magen til sludder. Vil det sige, at de mange erhverv, der i dag producerer kvalitets-

fødevarer på grundlag af det, som industrifiskerierne lander, skal lukke?

Altså, jeg ved ikke, hvad SF's ordfører havde forestillet sig. Det er temmelig rystende, at en person, der er engageret i fiskeridebatten, kan komme med den slags udtalelser. Man skulle næsten tro, at SF's ordfører var udsendt af Greenpeace eller af den britiske miljølobby.

Men tilbage til det spørgsmål, jeg egentlig startede med at stille hr. Kristen Touborg omkring internationalt fiskeri, pelagisk fiskeri. Hr. Kristen Touborg siger, at SF er tilhængere af kvalitetsfiskeri. Jamen så må hr. Kristen Touborg dog vide, at der er noget, der hedder køletanke, der er noget, der hedder motorkraft, der er noget, der hedder kapacitet bag det at lande fiskeri af høj kvalitet, hvad enten det er sild eller makrel, vi taler om, og hvordan i alverden vil SF finansiere fiskerifartøjer, der kan levere de her varer af høj kvalitet?

Det forholder SF sig overhovedet ikke til, og hvis ikke det er gået op for SF, så kan jeg fortælle SF's ordfører, at det er det, der er problemet i dag. Der er ingen muligheder for at få det finansieret med det reguleringssystem, vi har.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hvis jeg nu tog hr. Touborg på ordet med hensyn til industrifiskeri: Småfisk af de størrelser, der fanges dér, ville de udnyttes af andre ud over fugle i fuldt omfang, hvis ikke man udnyttede dem til værdifuldt foder og forædlede dem i industrien til mel og til olie af værdifuld kvalitet?

Endelig: Kunne det sådan set ikke tænkes, hvis hr. Touborg ligesom lægger EU-modstanden og EU-kasketten væk, at det somme tider kunne være en fordel, at måske en hollænder, en franskmænd og en spanier blev sat sammen som kontrollører? Vi har dog somme tider snakket om, at vi mener, kontrollen sydpå er knap så god, som den måske burde være og er her nordpå. Kunne det måske ikke være en løsning på nogle af problemerne?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Til hr. Jens Kirk vedrørende kontrol: Vi tror, at man skal en anden vej. Hvis det kniber med kontrollen i visse sydlige EU-lande, så skal vi sørge for, at den bliver bedre frem for at lave en fælles kontrol.

Til fru Lene Espersen: Det, jeg sagde sådan lidt humoristisk om, at fremtiden ligger bag industrifiskeriet, skal forstås på den måde, at jeg ikke tror, der bliver en yderligere udvikling i industrifiskeriet. Jeg tror, at det går ned i stedet for. Jeg tror, det bliver reduceret.

Det er jo sådan, det skal forstås, når jeg siger, at fremtiden ligger bag det. Det betyder, at det næppe bliver yderligere udbygget i fremtiden. Og når jeg bruger den betegnelse, så ligger der det i det, at vi går ind for, at vi skal have et bæredygtigt fiskeri hele vejen rundt. Og det er så også svaret til hr. Jens Kirk på, om der er nogle fisk, som ikke kan anvendes på anden vis. Der er ingen tvivl om, at der er en del fiskearter, som ikke anvendes til konsum, som kan anvendes til industri, men jeg har sådan set ikke sagt, at det skulle stoppe her og nu og i morgen.

Når jeg siger, at fremtiden ligger bag det, skal det forstås på den måde, at det ikke er dér, udviklingen kommer i dansk fiskeri, og at det ikke er dér, den skal være efter vores opfattelse.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så er det sidste runde. Hr. Ole M. Nielsen og derefter fru Lene Espersen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var debatten om industrifiskeriet, der lokkede mig herop, for jeg må indrømme, at jeg også synes, at det var en lidt underlig udtalelse, hr. Touborg kom med dér.

Altså det eneste, det kunne blive til gode for, hvis man stoppede industrifiskeri, var velsagtens hvalbestanden, kan jeg forestille mig. Og hvis nu hr. Touborg skulle være inspireret af Greenpeace, så vil man jo heller ikke fange hvalerne, og så ved jeg ikke, hvad der så egentlig skulle være meningen med det hele, for det er jo et spørgsmål om en fødekæde, der hænger sammen.

Men jeg ved godt, at der i hr. Touborgs bagland er mange, som mener, at det er rent spild at fiske fisk til fiskeindustri. Jeg vil gerne støtte fru Lene Espersen i, at de da virkelig bliver til værdifuldt foder til dyr af mange slags, og sandelig også til værdifuld menneskeføde. Det at fange industrifisk er da i høj grad et spørgsmål om at udnytte ressourcer.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Ja, jeg tror heller ikke, der er mange industrifiskere, der finder SF's noget særprægede form for humoristisk sans særlig underholdende.

Tilbage til det spørgsmål, der nu er blevet stillet tre gange til SF's ordfører, der taler og taler og taler om kvalitet og kvalitet og kvalitet. Hvad vil SF gøre for at sikre, at fiskerflåden kan levere fisk af høj kvalitet? Det kræver nemlig, at man har fiskerfartøjer, der kan levere fisk af høj kvalitet. Det er sådan set et meget enkelt spørgsmål, hvis man også er tilhænger af pelagisk fiskeri, fiskeri i internationalt farvand og muligvis industrifiskeri, og det vil jeg frygtelig gerne bede om et svar på.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu er det jo ikke første gang, SF's ordfører på det her område er lidt på tilbagetog. Først slynger man en påstand ud, og så begynder man at trække den tilbage i fuldt løb.

Jeg fik ikke svar på, om disse fisk, de småfisk, som fanges af industrifartøjerne, og som jo forædles i høj grad – og vi må nok i fremtiden forvente, at de bliver endnu mere forædlet, og at vi kan få endnu mere værdivækst i den produktion – går de tabt, eller kan de bruges? Bliver de brugt til andet end til industrien, der fanger dem?

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Kristen Touborg, og så går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg mener jo, at jeg har svaret fru Lene Espersen.

Til hr. Jens Kirk: Når Venstre ser sådan på det, at fisk, der bliver i havet og ikke kan bruges til konsum, er gået tabt – hvis det er det, der er hensigten med Venstres politik, så må jeg sige, at jeg ikke helt har den samme opfattelse. Det er ikke min opfattelse, at økologien helt hænger sådan sammen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Allerførst vil jeg gerne sige, at vi synes i Dansk Folkeparti, det er godt, at vi får den her forespørgselsdebat, at vi får vendt nogle problemer,

fordi det er nogle alvorlige problemer, vi står med.

Det allerførste spørgsmål, jeg synes, man skal tage op, er: Hvad vi vil med det danske fiskeri? Er vi i det hele taget interesseret i, at det danske fiskerierhverv fortsat skal kunne overleve som et bæredygtigt erhverv? Det må være de to første grundlæggende spørgsmål, også ud fra den debat, vi havde på et stormøde i Ulfborg.

Jeg vil gerne slå fast, at Dansk Folkeparti helt klart er af den holdning, at fiskerierhvervet skal overleve, og at fiskerierhvervet dermed også skal have nogle ordentlige vilkår.

Det er ikke rimeligt, at man, når man ser omtale i pressen af fiskerierhvervet, kan gå ind og finde nogle overskrifter som »rovfiskere«, »tyveknægte«, »cowboys« og »pirater«. Hvorfor nævner man ikke, at det nu engang er fiskerne, der daglig leverer friske råvarer til en kræsen forbrugerkreds, og at disse råvarer ikke bliver tilvejebragt på nogen af de fremtalte måder, men af nogle hårdtarbejdende fiskere, der faktisk holder af deres erhverv, og som er stolte af deres erhverv? Men ligesom forbrugere har de også nogle faste udgifter, som skal betales, og lige netop det med at kunne leve af forretningen er ved at knibe for fiskerierhvervet.

Jeg har hørt et eksempel – der er kommet mange eksempler, også oven på stormødet i Ulfborg – på, at en fisker har været udsat for, at banken hellere ville låne ham til en ny bil end til 100 nye garn.

Kvoter og indskrænkninger er gået hen og blevet en dagligdag. Ja, torskestoppet i 10 uger er jo blot det seneste eksempel på, hvordan man forsøger at trykke et erhverv. Det forekommer ganske tankeløst, at man på den ene side gerne ser, at fiskerne fornyer flåden og moderniserer, og samtidig laver man nogle kvoter og nogle fiskestop, som gør, at fiskerne ikke kan udøve deres erhverv.

Hvordan i alverden havde man forestillet sig, at fiskeren skulle forrente et skib ved ikke at fange noget? Der er ikke mange andre erhverv, hvor man faktisk går ind og siger: Nu skal I omlægge så og så hurtigt. For mig svarer det lidt til, at man giver en taxibevilling og samtidig siger til den nye vognmand: Du må ikke have passagerer i din vogn de næste 4-5 måneder.

Mit budskab skal være, at man lader fiskerne administrere deres eget erhverv, ikke fuldstændigt, men langt mere, end man gør i dag. Og på baggrund af det, og da vi jo ikke er med i det

forslag til vedtagelse, der ligger, skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til

- at sikre danske fiskere lige konkurrenceforhold i forhold til andre fiskere i EU ved at arbejde for det oprindelige flerårige udviklingsprogram FUP 1 og sikre, at nedskæringer i den fælles fiskerflåde sker i respekt heraf,
- at indarbejde nye metoder til vurdering af bestanden for at skabe bedre forudsætninger for helhedsbetragtninger om et bæredygtigt fiskeri,
- at skaffe fiskerne muligheder for at planlægge langsigtet ved at arbejde for indførelse af flerårskvoter samt at sikre en fleksibilitet i forvaltningen med 15 pct. på alle kvoterede arter og i begge retninger,
- at arbejde for, at der indføres bedre og mere moderniserede regler for forsøgsfiskeri, og
- at sikre erhvervets overlevelse i den øjeblikkelige situation gennem kompensation for de tab, de politiske beslutninger har påført erhvervet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 62).

Så vil jeg også godt sige – er der lidt tid endnu? – at der også skal nogle løsninger på bordet her. Og der mener vi i Dansk Folkeparti, at det, man skal ind og kigge på, er, at man arbejder for nogle modeller, så vi får mere ensartede regler for alle lande i hele EU, at man arbejder for, at vi får nogle et- til to-årige kvoter, at man går ind og laver nogle forbedrede muligheder eksempelvis for forsøgsfiskeri, at man går ind og laver nogle forbedrede muligheder med hensyn til, hvordan vi gør det, hvis vi har en fisker, en ældre fisker, som gerne vil ud af erhvervet, sådan at han kan komme bedre ud af erhvervet, end han kan det i dag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Hr. Christian H. Hansen brugte meget tid på at tale om de problemer, fiskerierhvervet har, og vi kan da være ganske enige om, at der er utrolig

mange ting, der skal tages op til debat, og der skal findes løsninger på.

Der er også mødt mange mennesker op her i dag for at høre, hvad vi politikeres bud er på, hvad løsninger der skal være. Og der kommer jeg så til den anden del af det, for jeg synes, det var meget, meget lidt, vi hørte fra Dansk Folkeparti, når det gælder, hvilke løsninger der så skal til. Vi hørte lidt om fleksibilitet og flerårige ting, og så skulle der laves mere på EU-plan.

Men det løser jo ikke de problemer her og nu, der er i dansk fiskeri. Jeg vil gerne høre, hvad Dansk Folkeparti har tænkt sig at gøre f.eks. for at sikre, at vi får en fornyelse af den danske fiskerflåde. Vi har en af de ældste fiskerflåder i Europa. Hvis den moderniseringstakt, der har været hidtil, fortsætter, så varer det hundrede år, og til den tid er der nok ikke nogen af os, der sidder tilbage i Folketingssalen. Men hundrede år før fiskerflåden er fornyet – det har vi altså ikke tid til at vente på.

Hvad er Dansk Folkepartis svar på en fornyelse af fiskerflåden?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, det er jo rigtigt, som fru Lene Espersen sagde, at der ikke var meget at hente her med hensyn til fremtiden. Men det, man tror man kan gøre, er det her med at betale sig fra alting.

Jeg ser det forslag, som kommer her fra hr. Christian H. Hansen, som et forslag, der bygger på, når man taler om kompensation, at man kan tisse i bukserne og få varmen, og så kan man glæde sig over den, og så er der i og for sig ikke mere at forvente fra hr. Christian H. Hansen.

Det, det må dreje sig om, må være, netop som fru Lene Espersen også har været inde på: Hvad vil vi med dansk fiskeri? Det har vi andre illustreret i vores forslag til vedtagelse. Det finder jeg ikke at vi overhovedet kan se i det forslag til vedtagelse, vi her har fået forelagt.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hvis vi nu tager forslaget til vedtagelse fremsat af hr. Christian H. Hansen fra Dansk Folkeparti, vil vi se, at tre fjerdedele af det vel næsten er identisk med det, der allerede er fremsat. Der indgår bl.a. nok også, er jeg da sikker på, flerarts- og flerårskvoter i det oplæg, der er kommet fra ministeren; ellers bliver jeg da meget skuffet.

Jeg bliver også meget skuffet, hvis der ikke i det oplæg, der kommer fra ministeren, ligesom

er en side, hvor der snakkes om forsøgsfiskeri med selektive redskaber.

Og i øvrigt med hensyn til fremtiden er vi vel nødt til at sige, at vi er altså ikke alene, vi er ikke den eneste fiskerikation omkring Nordsøen.

Jeg vil spørge hr. Christian H. Hansen: EU's grønne bog, som er på vej, kunne vi ikke godt hente lidt inspiration i den og så tage den til efterretning?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil starte med at svare fru Lene Espersen, selv om fru Lene Espersen var lidt inde på, at man – jeg tror, det var lidt til mig – stillede nogle spørgsmål i løbet af dagen, som man mente man trængte Folketinget med. Men jeg mener ikke, at fru Lene Espersen trætter Folketinget med at stille spørgsmål. Man skal jo have lov til at stille spørgsmål i Folketingssalen; derfor skal jeg også forsøge at svare på dem.

Jeg tror på, at det med en fornyelse af flåden bl.a. kræver, at man får nogle andre tilstande end dem, man har i dag, hvor det jo ikke er alle lande, der har gjort, som vi har gjort herhjemme. Der har man fornyet mere, man har ophugget mindre, end vi har gjort i Danmark, hvis man ser generelt på alle EU-landene.

Der tror jeg på, at nogle fælles regler inden for EU set i det perspektiv vil være med til at kunne løse problemet og også være med til, at vi kunne få en bedre fiskerflåde herhjemme.

Så kunne man også lave nogle modeller – jeg var en lille smule inde på det – hvor man sagde, at hvis en ældre fisker gerne ville ud, at man så eksempelvis gav mulighed for, at han ved hjælp af en eller anden økonomisk ordning kom nemmere ud af det. Hvis der så står en yngre fisker med en ældre båd, kunne man måske give ham mulighed for, at han overtog den ældre fiskers båd, som var nyere, og at man så ophuggede den yngre fiskers båd, som var ældre. Det kunne være nogle løsningsmodeller, som jeg gerne vil pege på som forbedring af den nye fiskerflåde.

Så vil jeg sige til hr. Jens Kirk, at det ikke kommer bag på mig, at hr. Jens Kirk går op og siger, at vores forslag faktisk er identisk med det forslag til vedtagelse, Venstre er med i. Men så vil jeg sige, at der kan ligge mange skjulte ting. Jeg synes, at hvad angår det, som de mange partier er gået rundt omkring, så har man stillet mange kritiske spørgsmål til hinanden, og det tyder jo ikke på, at man, når man kommer ind til selve

roden til sidst og skal finde en løsning, så kommer frem til en grad af enighed.

Det kan godt være, at der er nogle andre partier, der til den tid kan gå sammen og komme frem til noget i enighed.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Min bemærkning til hr. Christian H. Hansen og andre før omkring EOK var såmænd, at jeg syntes, det var meget perspektivløst og spild af Folketingets tid at diskutere en EOK-model for Island, som der overhovedet ikke er politisk opbakning til i Folketinget.

Der er langt mere perspektiv i at tale om den danske model, som fødevarerministeren fremlagde i sin besvarelse – langt større perspektiver. Og det havde måske været mere konstruktivt, hvis Dansk Folkeparti og andre partier havde koncentreret kræfterne på det område.

Men vi kan altså forstå, at Dansk Folkepartis model for, hvordan flåden bliver fornyet, er, at man ligesom kan få lov at overtage de yngste skibe i flåden. I dag har flåden en gennemsnitsalder på 30 år, og det vil altså betyde, hvis vi følger Dansk Folkepartis måde at tænke på, at så bliver flåden bare ældre og ældre. Den starter ved 30, og så bliver den ældre for hvert år, der går. Det synes jeg faktisk ikke der er særlig mange perspektiver i.

Så kan jeg forstå på hr. Christian H. Hansen, at det andet, man så vil gøre, er, at man vil sikre, at FUP-programmet er blevet overholdt. Det har ingen som helst ting med sagen at gøre. De andre lande har en fornyet flåde, og derfor skal vi have fundet nogle mekanismer til også at gøre det i Danmark.

Endelig vil jeg sige til hr. Christian H. Hansen, at det måske er meget uklogt, at Dansk Folkeparti ikke har været med i det gode og fremadrettede forslag til vedtagelse sammen med os andre. Der er jo det at sige til det, at så får Dansk Folkeparti overhovedet ikke indflydelse på, hvordan de endelige regler bliver udformet.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er bare lige for at få Dansk Folkepartis ordfører til at bekræfte, at vi faktisk har foreslået, at vi i forbindelse med redegørelsen dér midt i maj tager en forespørgselsdebat med et forslag til vedtagelse, hvor vi altså skal vedtage noget, som kan være fremadrettet.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Til hr. Jens Kirk vil jeg da sige: Ja, det er jo det, hr. Jens Kirk har stået og sagt. Så kan det da være, at vi kan bruge det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti fremsætter i dag, for hvis indholdet er lige så godt, som hr. Jens Kirk egentlig var lidt inde på at det var, så kan vi da bruge den til den tid.

Til fru Lene Espersen vil jeg sige, at det var nogle af de ting, som jeg pegede på kunne være med til det. Og jeg vil da gerne sige, at det er nogle af de ting, som fiskerne ude i landet har peget på. Jeg har faktisk brugt meget tid på at lytte til fiskerne. Det kan godt være, at det er forkert, men det har jeg gjort. Og jeg mener så også, at man kunne lave noget her i samarbejde med de andre EU-lande, for jeg har kigget tilbage i debatterne, og der har fru Lene Espersen også været lidt inde på, at der ikke er helt lige konkurrencevilkår, også med hensyn til fiskerflåden og fornyelse af den.

Jeg tror, en mulighed ville være, at man laver nogle fælles regler, nogle bedre vilkår samlet inden for EU-landene. Nu kan vi selvfølgelig gå op sige, at jeg repræsenterer et parti, der ikke er så glad for EU, men vi er også nødt til at anerkende, at der er vi, og så er vi altså også nødt til at få det bedste ud af det for erhvervet i de rammer, der nu er.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Til hr. Christian H. Hansen: Der er overhovedet ikke nogen som helst politisk uenighed i det danske Folketing om, at FUP-programmerne skal overholdes, og vi skal da gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for, at det næste flådeprogram, der skal vedtages i EU-regi, bliver strikket sammen på en anden måde, så vi ikke oplever, at der er nogle lande, der forsøger at smutte uden om. Men det har ikke noget som helst at gøre med den diskussion, der er om, hvordan vi fornyer den danske fiskerflåde.

Og forstår jeg det ret, er det sådan, at hr. Christian H. Hansen påstår, der er fiskere, der i ramme alvor siger, at vejen frem for dansk fiskeri og for yngre fiskere er, at de kan overtage de halv-gamle både, der i den danske fiskerflåde i dag.

Jeg tror ikke, der er ret mange yngre fiskere eller fiskere overhovedet for den sags skyld, der vil sige, der er særlige mange perspektiver i den form for fornyelse af fiskerflåden, og jeg synes faktisk, det er meget ærgerligt, at Dansk Folke-

parti ikke har et mere moderne og mere fremadrettet bud på, hvad vi kan gøre for at få den nødvendige fornyelse af vores fiskerflåde, så vi kan konkurrere med alle de andre lande, der har sikret en fornyelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jamen det er da godt, at hr. Christian H. Hansen har lyttet til erhvervet.

Når jeg ser på de pinde i dette forslag til vedtagelse her, er der jo ikke ret meget, der er nyt i det. Der er ikke ret meget af det, som ikke praktiseres i dag. Derimod er der en pind til sidst, hvor der står: »... at sikre erhvervets overlevelse i den øjeblikkelige situation gennem kompensation for de tab, de politiske beslutninger har påført erhvervet.«

Det, jeg ser, er, at det handler om at betale her og nu og så bare lade det sejle videre. Det er ikke den måde, vi andre lægger fiskeripolitikken an på. Vi mener, at de foranstaltninger og de muligheder, der skal gøre, at der også skal være økonomi i det, skal være nogle, der er fremadrettede, og som også betyder, at der bliver en fremtid for fiskeriet. Det er ikke det, der står her, og vi har jo været inde på flådeprogrammet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Christian H. Hansen og så går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu er det ikke sikkert, at jeg taler med de samme fiskere, som fru Lene Espersen taler med, men jeg må bekræfte over for fru Lene Espersen, at der faktisk er nogle, der deler de holdninger, jeg har, og derfor har jeg taget dem med ind i debatten i dag.

Jeg tror også, jeg sagde, at det ikke er sikkert, at det er den helt 100 pct. optimale løsning, men jeg mener også, vi skal kaste nogle ideer og nogle tanker ind i debatten, og det er så hermed gjort. Men jeg tror på, at en fornyelse af fiskeriflåden jo ikke bare hænger sammen med, at man siger, at så vil man kun gøre den her ene lille ting. Nej, det hænger sammen med, at man har en god og en langsigtet fiskeripolitik.

Jeg tror også, det hænger sammen med, at fiskeren får de 1-2-årige kvoter, får bedre muligheder for at kunne planlægge sit fiskeri, får bedre mulighed for at kunne gå ned og snakke med pengeinstitutterne om, hvordan det ser ud i

nogle år frem; det tror jeg også skal tages med ind i det. Det er sådan noget, jeg mener der skal tages ind i det. Det mener jeg er reelt nok, og det er det, jeg svarer på i dag.

Hr. Ole Vagn Christensen siger, at der jo ikke er noget nyt i det her, og at der ikke er nogen fremtid i det, som Dansk Folkeparti fremsætter. Det er jeg ked af at høre, for de andre ordførere har været oppe at sige, at det faktisk er identisk med det, som hr. Ole Vagn Christensen har stående i sit eget forslag. Så det tegner da ikke godt.

Jeg mener, der er mere fremtid i det, vi har fremsat, og noget mere konkret i det.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Annie Lunde Hansen som ordfører.

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil starte med at sige, at jeg også er glad for denne forespørgsel i dag. Alt andet lige bliver man dog lidt klogere som politiker ved at have sådan en forespørgsel.

Man skal aldrig være bange for at tage udfordringer op, det prøver de danske fiskere også på at gøre i deres dagligdag. Og når man tager i betragtning, at Danmark hører til blandt verdens betydelige fiskerinationer, er der god grund til at holde fast i linen for at sikre denne position, ja, gøre den endnu bedre. Her kunne en flerårig kvote give en bedre planlægning for fiskerne, og de undersøgelser, der skulle ligge som grundlag for de beregninger, skal være up to date og ikke flere år gamle.

CD er opmærksom på, at EU's fælles fiskeripolitik fastlægger de overordnede rammer for den danske fiskeriforvaltning. En af udfordringerne er derfor at varetage de danske interesser på dette område, så fiskeripolitikken tilpasses for at sikre den danske fiskerisektors konkurrenceevne og udvikling med en 10-årig horisont. Her kunne man så ønske, at man ville tage fiskerierhvervet med på råd, så man får en god samarbejdspartner, som har kendskab til fiskeriet, og hvad der er af fisk, og hvis dagligdag man også kunne tage lidt hensyn til.

Det er nødvendigt med en modernisering og fornyelse af fiskerflåden, og tilpasning af fangstkapaciteten og stabilt fiskeri er en forudsætning herfor. Danmarks flåde var i 1999 i harmoni og passede til kvoterne. Her kommer FIUF-midlerne ind i billedet, netop de midler kan bidrage til, at disse mål kan nås. Her mener jeg bl.a. ophugningsstøtten, som er en del af FIUF-midlerne.

Noget andet er så, at vi heller ikke må glemme, at vi så sørger for, at den del, som gives ved siden af FIUF-midlerne, er at finde på finansloven, da tingene som bekendt skal hænge sammen.

Det er positivt, at biologerne anvender forsigtighedsprincippet i rådgivning om fangstmulighederne, men det har betydet, at fiskerimulighederne på flere bestande er reduceret for at fremme én bestands opbygning, hvilket ikke er blevet positivt modtaget af alle.

CD er af den opfattelse, at der er et reelt behov for at få afdækket aktuel viden om menneskelige og naturgivne påvirkninger af fiskeribestandene for derved at forbedre og fremme det videnskabelige grundlag for bestandenes udvikling.

En modernisering og fornyelse af fiskerflåden er nødvendig. Selv om den danske fiskerflåde i perioden 1995-1999 er reduceret, er det primært sket i gruppen af små og mindre fartøjer. Udviklingstendensen er en stigende gennemsnitsstørrelse af fartøjerne i flåden. Det er glædeligt, at fiskerflåden i dag er mere fleksibel og derfor evner hurtig omstilling mellem forskellige fiskerier. Men flådens alder betyder, at arbejdsmiljø og sikkerhedsforhold ikke lever op til den standard, man kan forvente i et moderne fiskerfartøj. En renovation og fornyelse af fiskerflåden er afgørende for det danske fiskeris fremtid.

Men det er ikke kun den danske flåde, som skal passe til kvoterne, også de andre fiskerinationers flåder skal passe hertil. Her tænker jeg på de eksisterende FUP-programmers harmonisering.

CD tager også gerne udfordringerne op og ser frem til, at der bliver flere års-kvoter, flere arts-kvoter, at discard-fiskeriet bliver meget mindre end i dag. Og som jeg sagde til hr. Ole Vagn Christensen i begyndelsen af forespørgslen, er det ikke rimeligt, at en nation fisker med mindre maskestørrelse og har et discard på 160.000 t om året.

I nær fremtid, ja, allerede i sidste halvår af år 2002 har Danmark formandsposten i EU. Her kan vi så få indflydelse på de politiske resultater og også inden for fiskeriet, og det ser jeg frem til at man benytter sig af.

CD ser frem til en bedre fremtid for de danske fiskere.

Keld Albrechtsen (EL):

Det var en meget ubehagelig situation, fiskeriet kom ind i med det såkaldte torskestop. Forudsi-

geligt var det desværre på baggrund af den politik, der er blevet ført, og det eneste gode, man kan sige om det, er vel egentlig, at det endelig har skabt en anderledes debat – også her i Folketinget og måske endda et lille stykke ind i EU; det vil vise sig.

Men ser man historisk på det, må man sige, at det har taget meget lang tid at få hul på en fiskeripolitik ud fra bæredygtige principper.

Det, der er det gode ved forslaget til vedtagelse i dag, er ikke så meget, at der er noget vældig konkret gennemgribende i det – det kan Dansk Folkeparti måske have ret i; det er ikke så meget de konkrete enkelte punkter – men det er det, at Folketinget nu udstikker nogle helt nye principper, som man hidtil ikke har været lydhor over for. Det synes vi i Enhedslisten er positivt. Så skal jeg lade være med at stå og sige, at det var Enhedslisten i mange år alene om at sige og sådan noget, men sådan var det jo.

Men det skal vi ikke bore mere i i dag, nu skal vi fremad, og jeg synes, at der i forslaget til vedtagelse er mange gode principper, også fordi vi endelig bevæger os væk fra det miserable kvote- og udsmidssystem, som EU har dikteret igennem mange år, som nu endegyldigt er ved at falde fra hinanden.

Det, som skal bruges til at regulere fiskeriet, således at vi ikke støder frontalt ind i naturen fremover, er princippet om, at vi regulerer fiske-metoderne, fartøjernes størrelse og redskaber, maskestørrelserne, fjerner bomtrawleriet i de områder, hvor det ødelægger havbunden og vi hævler det hele op. I det hele taget skal vi sikre, at de metoder, vi bruger, er sådan, at vi ikke behøver dette bureaukratiske system med kvoterne.

For så længe man har det bureaukratiske system med kvoterne, følger systemet om udsmid af fisk med i købet, dette vanvittige system med, at man smider fisk, som man har fanget, tilbage i havet. Det gode ved debatten i dag er, synes jeg, at Folketinget vender sig imod, at det system skal fortsætte, og det er også grunden til, at vi er gået ind i at være med til at fremsætte det her forslag til vedtagelse.

Det, der så kan give anledning til nogle betænkeligheder i Enhedslisten, er, at der er nogle partier, der så kredser omkring, om man ikke kunne få nogle omsættelige kvoter, bygge videre på kvotesystemet endda i en endnu værre udgave, sådan at det kan blive til en ren kapitalistisk maskine med salg af kvoter og sådan nogle ting.

Jeg tror, ministeren i sin indledende tale kom til at fortale sig lidt på det punkt. Det fik den radikale ordfører rettet lidt op på, og så håber jeg sådan set ikke, at vi hører mere om det.

I en overgangsperiode vil det nok være nødvendigt med kvoter for kystfiskeriet, altså sådan at Danmark får sin del af EU-kvoten til kystfiskeriet, men målet må være, at vi slipper af med den kvoteregulering og i stedet for har principet om, at fangstmetoderne er bæredygtige, og sådan at de fisk, der bliver fanget, rent faktisk også kommer i land og bliver brugt.

Vi har ikke noget imod industrifiskeri, som det kaldes, det kan være meget fornuftigt, at man fanger fisk og bruger proteinet, fisk, som kan indgå naturligt i fødekæden uden at ødelægge naturen. Så egentlig er den betegnelse, industrifiskeri, lidt uheldig, for den giver sådan en negativ opfattelse af, hvad det er, der foregår, men det kan faktisk være meget fornuftigt at fange nogle fisk, også til andre formål, end at man spiser fisken direkte. Men også dér må det gælde, at der ikke skal være noget rovfiskeri, og det er så det problem, der er med den ulyksalige idé om omsættelige kvoter. Den skal vi så have ud af debatten.

Jeg har noteret mig, at ministeren – det siger den socialdemokratiske ordfører i hvert fald – vil give tilsagn om, at vi får de nødvendige redegørelser inden den forespørgselsdebat, vi skal have i maj. Ellers kunne vi blive dømt for nøl, det ønsker vi ikke, og jeg håber, at ministeren bekræfter i sit svar, at de redegørelser ligger der, selvfølgelig også vedrørende bundproblemerne ... Ja, nu må jeg ikke sige mere for formanden i denne omgang.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Sådan er reglerne.

Hr. Ole M. Nielsen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Lige en bemærkning til den sidste ærede ordfører: Jeg synes næsten, det lød, som om hr. Keld Albrechtsen mente, at den vedtagelse, han var med i, var med til at afskaffe kvoterne. Det var selvfølgelig behageligt nok, men jeg føler mig ikke helt overbevist om, at det er realistisk.

Så vil jeg sige, at det jo er, fordi fiskeriet er i så dårlig en situation, som det er, at vi måske får en mere realistisk debat nu, end vi nogen sinde har haft før. Og uden at det sådan skal blive en dårlig vane, vil jeg godt rose ministeren for, at ministeren har taget initiativet og går forhandlings-

vejen med organisationerne og virkelig gør en indsats for at tage fat omkring tingene; det synes jeg faktisk er flot.

Hvad det så kan blive til, kan vi være i tvivl om. Vi håber, at det bliver til noget godt, men jeg synes, det er fint, at man i forhandlingerne – også fra fiskeriorganisationernes side, håber jeg – tager den udfordring op og går positivt og aktivt ind i det, uden at jeg skal sige, hvad der er ret og vrang. Jeg hører nemlig ikke til de ordførere, der har så mange gode svar, jeg kender flere gode spørgsmål i fiskeripolitikken, sådan er det bare.

Det er ærgerligt, at det ikke er ligesom i gamle dage, hvor man bare kunne gøre det så godt, man nu kunne, og så var det godt, så var der ingen begrænsninger, man kunne bare gøre sig umage og være så dygtig som muligt, og så var det i orden. Men sådan er det jo desværre ikke inden for fiskeriet, sådan er det ikke inden for landbruget, og sådan er det ikke inden for mange ting, vi har også et stort problem med lægevidenskaben, ikke sandt, den kan jo meget mere, end vi synes at den egentlig burde kunne.

Det er også ærgerligt, at det hele ikke kan være ligesom i gamle dage. Fiskeriet står jo for en smuk og flot gammel kultur og et oprindeligt erhverv i Danmark, men omvendt må man jo også sige, at man jo heller ikke kan forlange, at fiskeriet skulle kunne være ligesom i gamle dage, når intet andet i verden er det, selv om vi synes, at det kunne være skønt.

Men vi må jo erkende, at selv om fiskeriet ikke er et af de allerstørste erhverv i Danmark, er det jo et utrolig stort og vigtigt erhverv i de områder, hvor det er placeret. Det har meget stor geografisk betydning, kulturel betydning, beskæftigelsesmæssig og økonomisk betydning, og derfor er det jo også beklageligt, at fiskerne skal stilles i en så urimelig situation, som de bliver, at de lige pludselig skal udsættes for, at man trækker eksistensgrundlaget væk under fiskeriet ved at indføre f.eks. torskestoppet og også indførelse af fangstforbud derude i Nordøen.

Man må nok sige, at EU's fiskeripolitik er et af de områder, der gør, at man ikke bliver alt for begejstret for EU. Vi er ikke altid glade for de resultater, vores ministre kommer hjem med. Det er svært at vide, om de kunne have gjort det bedre. Det skal jeg ikke være den der kan dømme i, men det, vi er mest kedde af, er, at det kniber så utrolig meget på det her område med at få de beslutninger ført ud i livet, som man træffer –

altså i de andre lande. Også på det her område er vi jo ret gode til at gå foran.

Jeg vil også godt sige til den beklagelse af fiskeriets forhold, at det jo også er utrolig trist, at man laver regler og har betingelser for et erhverv, som gør, at man skal bevæge sig lige på kanten af loven og samtidig have den usikkerhed, der ligger.

Jeg nævnte tidligere i en kort bemærkning, at det jo ikke er mere end et par år siden, vi havde en debat her, hvor vi besluttede, hvad der skulle være Danmarks prioriteter i en reformering af fiskeripolitikken frem mod år 2002, og når vi ikke er kommet længere, så er der nok mindst to grunde til det, dels at vores videnskabelige beslutningsgrundlag har været for dårligt, og dels også en manglende erkendelse fra politikeres side af, at der var noget her, vi skulle gøre mere ved. Jeg tror faktisk, det er begge dele, og det er beklageligt. Det må vi have rettet op på.

Så er fiskeri jo desværre også i alt for høj grad præget af paradokser. Det er jo et paradoks, at torskekvoten er for lille, og vi så alligevel ikke får den udnyttet. Det tyder på, at der er noget galt, og noget, vi trænger til at få gjort noget ved.

Vi glæder os til at se, hvad de forhandlinger, som ministeren og fiskeriet er i gang med, kan ende op i. Jeg kan godt sige, at i Kristeligt Folkeparti er vi ikke meget for individuelle, omsættelige kvoter. Det er vi bestemt ikke. Men omvendt erkender vi også, som fru Lene Espersen slår meget på, at der skal ske en fornyelse. Men det er vel også kun inden for de 30 pct. af fiskeriets værdi, som udgøres af det såkaldte pelagiske fiskeri, at man snakker om kvoter. Det er jo ikke inden for de andre dele. Men også inden for de andre dele skal der selvfølgelig fornyelse til, eftersom flåden er gammel.

Vi tror, den er rigtig, den tredeling af fiskeriet som er blevet helt tydelig i de forhandlinger her, altså kystfiskeri og det demersale fiskeri – jeg må indrømme, at jeg aldrig havde hørt det ord førend for et par uger siden – og så det pelagiske fiskeri, som jeg lærte for nogle få år siden. Jeg tror, det er rigtigt at dele det op i de tre grupperinger, for de skal behandles vidt forskelligt. Det er tre forskellige typer fiskeri, og der skal vidt forskellige redskaber til.

Og redskaber får mig til at sige, at en af tingene jo nok er, at man skal have en begrænsning af indsatsen, og det betyder også en begrænsning i brugen af visse redskaber, men selvfølgelig også udvikling af nye redskaber.

Så vil jeg gerne sige, at vi i Kristeligt Folkeparti er dybt skuffede over, at regeringen ikke var så forudseende, da man lavede finanslov for år 2001, at man afsatte tilstrækkelig mange midler til at trække de midler hjem fra EU, som ...

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil forfærdeligt nødtigt afbryde taleren, men nu er vi ved at være ganske godt forbi ...

Ole M. Nielsen (KRF):

... som var afsat dér. Jeg skal stoppe nu og bare lige sige, at GPS-udstyr til de kuttere, der nu skal have det, skal betales af EU.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det en kort bemærkning til hr. Jens Kirk. Nej, for han har lige haft ordet. Men det er hr. Jens Kirk, som nu får talerstolen for at give en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er bare sådan en lille bemærkning til hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti: Hvordan ville dansk fiskeri i grunden have det, hvis vi kun havde den danske del af Nordsøen at fiske i? Erkender hr. Ole M. Nielsen ikke, at hvis ikke vi havde det store EU-hav dér, så var dansk fiskeri ikke ret meget?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jo, det erkender jeg. Og det, hr. Kirk vil med spørgsmålet, er velsagtens at spørge mig, hvordan jeg så vil sikre, at vi har en flåde i fremtiden, som kan udnytte det hav. Jeg formoder, at det er det, der er baggrunden for spørgsmålet.

Det må jeg sige at jeg ikke har løsningen på. Det har jeg ikke. Men det er helt oplagt, at der både med hensyn til det pelagiske fiskeri og også de andre typer fiskeri skal fornyelse til. Og jeg håber, at ministeren og fiskeriorganisationerne finder frem til nogle forslag, som vi så kan tage stilling til og hjælpe dem med at gennemføre.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil indlede med at takke for en – synes jeg – meget spændende og også fremadrettet debat. Jeg havde store forhåbninger til debatten, da vi startede, fordi det var første gang, vi fik en grundig debat her i Folketingssalen om de store problemer, der er i fiskeriet, og jeg synes klart,

den har vist en forståelse for de mange problemer, som fiskeriet står over for.

Jeg vil gerne bekræfte, at det forslag til vedtagelse, der her er lagt frem fra en række partiers side, agter regeringen selvsagt at leve op til. Vi har selv aktivt deltaget i udformningen af det. Det er klart, at vi her opererer med nogle korte tidsrammer, og det betyder også, at den dokumentation, som Folketinget efterlyser for bundslæbende redskabers påvirkning af havbunden, selvfølgelig vil bære præg af en dokumentation, som er til stede, og som vi vil få samlet sammen på.

Jeg kan også helt bekræfte, og det var jo i realiteten noget, vi snakkede om, da vi havde mødet med ordførerne for ikke så længe siden, at det er fornuftigt at følge den debat op, vi har her i dag, med et debat på et senere tidspunkt. Jeg synes, det er helt fint, at den kommer midt i maj måned. Jeg mener bestemt ikke, at det kun er Venstre, der mener, at den debat skal føre til nogle beslutninger. Det er jo simpelt hen meningen med, at vi skal tage det op igen her i maj måned.

Jeg synes, vi fra regeringens side har forsøgt at lægge en slagplan i forhold til de problemer, der er i fiskeriet, nemlig først ved at tage et 1½-dags-seminar med fiskeriets organisationer, hvor jeg havde lejlighed til at høre de forskellige synspunkter. Jeg tror ikke, jeg røber nogen hemmeligheder, når jeg fortæller, at der var ganske mange forskellige opfattelser under det seminar, og derfor aftalte vi også, at nu havde fiskeriets organisationer tid og mulighed for at snakke sammen indbyrdes, og så kunne vi mødes igen her den 4. marts for at se, hvor langt vi så var kommet.

I mellemtiden har jeg haft mulighed for at diskutere problemerne med ordførerne i fiskerispørgsmål, og vi har haft denne forespørgselsdebat her i dag med en fremadrettet dagsorden. Meningen er selvfølgelig så, at det forløb fortsætter, der her er lagt op til.

Det har slået mig i debatten, at der er en almindelig enighed – sådan har jeg i hvert fald hørt det – omkring kystfiskeriet. Der er også almindelig enighed om, at det har været fornuftigt af regeringen og Fødevarerministeriet at lave en opdeling af fiskeriet, sådan at vi taler om kystfiskeriet og det demersale fiskeri og det pelagiske.

Der er stor tilslutning og stor enighed her i salen med hensyn til kystfiskeriet om, at det her gælder om at sikre nogle fornuftige vilkår for de mennesker, der fisker på denne måde.

Vi er jo bare nødt til også at se i øjnene, at for øjeblikket udgør det ikke meget mere end 10 pct. Og der har været nogle af ordførerne, som koncentrerede sig om de 10 pct. og ikke havde meget lyst til at se på de problemer, der var for den øvrige del af fiskeriet. Det blev vel mest udpræget i den debat, der kom om det pelagiske fiskeri. Det demersale har sådan fået lov at ligge lidt indimellem.

Men på det pelagiske område har det været karakteristisk, at de ordførere, der fuldstændig konsekvent har sagt, at individuelle, omsættelige kvoter er et grimt ord, det vil vi overhovedet ikke høre noget som helst om, ikke har haft andre bud. Det blev meget klart afdækket i den debat, der var imellem hr. Kristen Touborg og fru Lene Espersen, og det var også meget klart i hr. Keld Albrechtsens sidste bemærkninger. Der var simpelt hen ingen bud på det problem, vi står over for i det pelagiske fiskeri.

Der var oven i købet den lille misforståelse, at det pelagiske fiskeri ikke var et fiskeri, som overhovedet havde noget med kvalitet at gøre. Det var lige som om, det pelagiske fiskeri blev en diskussion om industrifiskeri og ikke noget som helst andet.

Men det drejer sig jo både om sild og makrel. Det drejer sig om en fiskerflåde med køletankkapacitet og med en stor hastighed, der gør, at vi lander fisken hurtigt, oven i købet jo tit med særdeles gode arbejdsvilkår for de mennesker der er ombord på skibene. Så det er jo slet ikke sådan, at vi kan sige, at vi ikke her taler om kvalitetsfiskeri. Det gør vi i allerhøjeste grad, og derfor har vi selvfølgelig også brug for at finde løsninger med hensyn til dette fiskeri.

Hr. Svend Heiselberg stillede mig i begyndelsen af drøftelserne nogle spørgsmål, men da jeg forstår, at hr. Svend Heiselberg ikke har tid til at deltage i debatten og i øvrigt ikke deler opfattelserne i Venstre, går jeg ud fra, at jeg ikke skal bruge tid på at svare på de spørgsmål, der blev stillet.

Jeg vil godt gøre den ene bemærkning til hr. Jens Kirk – selv om jeg egentlig ellers synes, at det har været nogle spændende indlæg, hr. Jens Kirk har haft – at så kom der lige til sidst den dér lille sædvanlige bemærkning om, at hvis der var brug for penge, så var Venstre da klar.

Det er sådan lidt et yndlingsomkvæd hos hr. Jens Kirk, det dér med pengene, men det fortaber sig altid lidt, hvor det er, de kommer fra, og hvor mange det er, vi taler om. Men det er da rigtigt, at det lyder pænt, og nu er der jo også en

del heroppe på tilhørerpladserne, og så lyder det jo meget pænt, at fra Venstre er der lidt at komme med. Måske kunne hr. Jens Kirk tænke sig at gøre det en lille smule klarere i den replik, som jeg kan se, at hr. Jens Kirk har bedt om.

Så vil jeg godt slutte med at sige, at jeg helt deler den opfattelse, som hr. Ole Vagn Christensen gjorde opmærksom på allerede i starten af sit indlæg, nemlig at denne fiskeripolitik kun kan lykkes, hvis den udvikles i samarbejde med alle parter. Vi har haft en politisk diskussion her i dag, og det er meningen også ud fra den at fortsætte diskussionen med fiskeriets organisationer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren havde fået den opfattelse, at SF og Enhedslisten ikke havde noget alternativ til disse omsættelige kvoter.

Jo, men alternativet er det indlysende, at hvis der skal være kvoter i en overgangsperiode, så skal de i hvert fald for det første ikke være omsættelige. For det andet skal vi væk fra den kvotestyring, og det gør vi ved at sikre, at fangstmetoderne er så skånsomme, at vi ikke overfisker farvandet. Der skal ikke bomtrawles, så det ødelægger havbunden og fiskeriet. Der skal opereres med maskestørrelser, hvis det bliver nødvendigt. Der skal fastsættes regler om energiforbruget i skibene, således at det bliver et bæredygtigt fiskeri på den måde.

Der er mange metoder, man kan tage i anvendelse, således at fiskerne kan fiske uden dette EU-bureaukrati, uden dette udsmid og på en sådan måde, at det, man fanger, kan man tage med hjem.

Så jeg synes faktisk, vi har præsenteret et alternativ, men jeg skal da indrømme, at taletiden ikke tillader, at vi fremlægger det i alle detaljer i den her debat. Men det skal vi da gerne gøre frem til debatten og forhandlingerne, som vi skal have til maj. Det kan jeg da forsikre ministeren om. Jeg vil bare ikke lade den blive stående, at vi ikke havde et alternativ til den idé.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil gerne sige tak for svarene fra ministeren og måske også give en lille bemærkning om det med hensyn til pengene.

Jeg har i lang tid slået på, at det var et selvsmål, ministeren lavede, ved ikke i finanslovforhandlingen at sige, at vi virkelig tager alle disse

midler i brug. Jeg kan forstå, at ministeren nu har indset, at de bør i brug alle, med den dagsorden, der ligger.

Når vi så kommer til det løsningsforslag i midten af maj, som gerne skulle give en fremtid og lys i tunnellen for fiskeriet, så er det vi siger fra Venstre, at hvis det løsningsforslag fra regeringens side, fra ministerens side skulle indebære, at FIUF-midlerne ikke slår til, så er vi villige til at se på det også. Det er tilbudet, vil jeg sige til ministeren.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

På grund af manglende planlægning gik der lidt kuk i min afslutning. Men jeg vil gerne sige lidt om det, som hr. Jens Kirk senest var oppe med, om de manglende midler i finansloven.

Vi synes, det var udtryk for manglende forudseenhed, at man ikke fik afsat de midler i finansloven, som man skulle til for at trække de EU-midler hjem, som man kunne gøre fuldstændig gratis for finansregnskabet i øvrigt. Det ville faktisk ingenting koste, for man ville jo også få skat ind af de midler, der kom hjem.

Men jeg vil gerne kvittere for, at vi fik det med i forslaget til vedtagelse, ligesom jeg i det hele taget gerne vil kvittere for ministerens – også i de afsluttende bemærkninger før – visioner om, at der også skal ske noget i det pelagiske fiskeri, som selvfølgelig er værdifuldt.

Så vil jeg godt rette en misforståelse fra før, da jeg svarede på hr. Jens Kirks spørgsmål, om ikke jeg var glad for, at vi kunne fiske i det store EU-hav. Jeg forstod ikke spørgsmålet, så jeg tænkte, at så er det det internationale fiskeri i det helt taget. Men jeg kan forstå, det var sådan et hint til, om jeg ikke var glad for EU i det hele taget. Jo, vi tilslutter os EU, men det er jo ikke altid, vi er lige glade ved det. Og det er vi ikke altid på fiskeriområdet. Det må jeg indrømme, det er lidt svært.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Nu vil jeg ikke ødelægge en god og fremadrettet debat ved at køre ned i mindre dele af debatten. Men for en ordens skyld vil jeg sige, at det jo som bekendt står ethvert parti her i salen frit for at stille ændringsforslag til finansloven.

Så skal jeg også præcisere, at der ikke i teksten her ligger et tilsagn om, at der er yderligere midler til rådighed. Der står, at pengene skal udnyt-

tes bedst muligt for at nå dette mål. Og det står regeringen selvfølgelig bag.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Den blev forlænget.

Hr. Jens Kirk. Man melder sig til formanden.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Kan ministeren bekræfte, at finansloven var vedtaget til anden side, inden Venstre overhovedet kom på banen, fordi det kun var skinforhandlinger, og derfor havde vi ikke muligheder. Kan ministeren bekræfte, at der ikke var et eneste af de ændringsforslag, oppositionen kom med til den endelige afslutning af finansloven, der blev vedtaget?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne sige, at vi benyttede lejligheden i de forhandlinger, vi var med i, til over for finansministeren at påpege, at der ikke var sat midler nok af til at trække EU-midlerne hjem. Da vi fandt ud af, at det ikke faldt i god jord hos finansministeren, og vi forholdsvis tidligt blev koblet af eller koblede os af finanslovforhandlingerne – den slags kan altid udlægges – så prøvede vi gennem SF's forhandler på den måde at bringe sagen frem.

Da det så heller ikke lykkedes, stillede vi faktisk ændringsforslag til finansloven om det, og så vidt jeg husker, fik vi tilslutning fra Venstre og De Konservative og måske Dansk Folkeparti, det må hr. Christian H. Hansen sige, det kan jeg ikke huske. Men vi gjorde faktisk det, vi kunne i den sag. Vi var faktisk lidt forudseende.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Til hr. Ole M. Nielsen: Ja.

Og så til spørgsmålet, som jeg ikke nåede at stille ministeren om torskestoppet. Det har været fremme i tyske aviser, og det har vist sig, at man måske godt kan forvente, at torskestoppet bliver forlænget med en yderligere periode på op til 3-4 måneder.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: Hvordan vil ministeren agere i EU, hvis det er tilfældet?

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Hr. Jens Kirk påstår, at finansloven var lavet. Jeg vil bare spørge, om ikke hr. Jens Kirk kan be-

kræfte, at Venstre ikke stillede forslag om forøgelse af FIUF-midlerne på Venstres forslag til finansloven for i år?

Måske kan hr. Jens Kirk også bekræfte, at Venstre stemte imod reservekontoen på regeringens forslag til finanslov for i år.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg kan over for hr. Erling Christensen, Socialdemokratiet, meddele, at vi stemte for forslaget fra Kristeligt Folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse som nævnt finde sted i morgen torsdag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 162: Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om hjemmesygeplejerskeordninger. (Indførelse af en grundtakstmodel for visse sociale serviceydelser i stedet for delt finansiering).

Af socialministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsat 7/2 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Ja, nu her efter torskekrigen skal vi så til noget helt andet.

Det forslag om grundtakstmodel, vi har til forhandling i øjeblikket, er et forslag, der har været længe undervejs. Faktisk er det sådan, at vi har set flere oplæg op gennem 1990'erne, hvor man har forsøgt at redegøre for, hvordan man måske kunne lave en byrdemæssig fordeling, der var bedre end den, vi kendte.

Den reelle baggrund for det her lovforslag er faktisk en aftale mellem regeringen og de kommunale parter tilbage fra 1999, der drejede sig om økonomien for år 2000.